

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4To/8/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8721010663
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Varga PhD., LL.M., MBA
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:8721010663.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Vargu, PhD., LL.M., MBA a sudcov JUDr. Petra Farkaša a JUDr. Jaroslava Bugeľa na verejnom zasadnutí konanom dňa 07.05.2025, v trestnej veci obžalovaného A. B. pre zločin skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, 4 Tr. zákona, o odvolaniach obžalovaného a prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Poprad zo dňa 09.11.2022, sp. zn. 5T/48/2021, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, e/ Tr. poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

Obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX B. – C. C., trvale bytom D., E. F. XXX/XX, okr. B.,

je vinný, že

- ako konateľ obchodnej spoločnosti D + P s.r.o., so sídlom SNP 145, 059 21 Svit, IČO: 44303335 a ako osoba zodpovedná za riadne plnenie daňových povinností obchodnej spoločnosti D + P s.r.o., vedomý si svojej povinnosti vykonávať svoju pôsobnosť s odbornou starostlivosťou, v úmysle skrátiť daň z pridanej hodnoty a túto neuhradiť do štátneho rozpočtu, v daňových priznaniach obchodnej spoločnosti D + P s.r.o. k dani z pridanej hodnoty podaných v období od 27.02.2012 do 26.11.2012 príslušnému správcovi dane - Daňovému úradu Prešov, pobočka B. neoprávnene a teda v rozpore s § 49 ods. 1, ods. 2 písm. a/ a § 51 ods. 1 písm. a/ zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov uplatnil odpočítanie z pridanej hodnoty z faktúr vystavených dodávateľom obchodnou spoločnosťou Palmdale s.r.o., Klarinská 7, 811 03, Bratislava, IČO: 45469300, za dodané stavebné práce, ktoré však dodávateľ obchodná spoločnosť Palmdale s.r.o. reálne nedodala a teda v daňovom priznaní obchodnej spoločnosti D + P s.r.o. k dani z pridanej hodnoty podanom dňa 27.02.2012 za zdaňovacie obdobie január 2012 uviedol vlastnú daňovú povinnosť vo výške 2.660,29 Eur a zároveň neoprávnene odpočítal daň z pridanej hodnoty z faktúr od dodávateľa obchodnej spoločnosti Palmdale s.r.o. č. 012012001 zo dňa 08.02.2012 na sumu 25.712,44 Eur a DPH vo výške 5.142,49 Eur, č. 012012002 zo dňa 14.02.2012 na sumu 475.887,71 Eur a DPH vo výške 95.177,54 Eur a č. 012012003 zo dňa 14.02.2012 na sumu 232.501,50 Eur a DPH vo výške 46.500,30 Eur, čím takto skrátil daň z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie január 2012 vo výške 146.820,33 Eur, v daňovom priznaní obchodnej spoločnosti D + P s.r.o. k dani z pridanej hodnoty podanom dňa 26.03.2012 za zdaňovacie obdobie február 2012 uviedol vlastnú daňovú povinnosť vo výške 971,70 Eur a zároveň neoprávnene odpočítal daň z pridanej hodnoty z faktúr od dodávateľa obchodnej spoločnosti Palmdale s.r.o. č. 012012007 zo dňa 12.03.2012 na sumu 183.867,20 Eur a DPH vo výške 36.773,44 Eur, čím takto skrátil daň z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie február 2012 vo výške 36.773,44 Eur, v daňovom priznaní obchodnej spoločnosti D + P s.r.o. k dani z pridanej hodnoty podanom dňa 25.04.2012 za zdaňovacie obdobie marec 2012 uviedol vlastnú daňovú povinnosť vo výške 1.897,17 Eur a zároveň neoprávnene odpočítal daň z pridanej hodnoty z faktúr od dodávateľa obchodnej spoločnosti Palmdale s.r.o. č. 012012008 zo dňa 31.03.2012 na sumu

587.954,57 Eur a DPH vo výške 117.590,91 Eur, č. 012012009 zo dňa 31.03.2012 na sumu 14.347,20 Eur a DPH vo výške 2.869,44 Eur, čím takto skrátil daň z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie marec 2012 vo výške 120.460,35 Eur, v daňovom priznaní obchodnej spoločnosti D + P s.r.o. k dani z pridanej hodnoty podanom dňa 25.05.2012 za zdaňovacie obdobie apríl 2012 uviedol vlastnú daňovú povinnosť vo výške 1.987,78 Eur a zároveň neoprávnene odpočítal daň z pridanej hodnoty z faktúr od dodávateľa obchodnej spoločnosti Palmdale s.r.o. č. 012012012 zo dňa 25.04.2012 na sumu 6.493,00 Eur a DPH vo výške 1.298,60 Eur, č. 012012013 zo dňa 30.04.2012 na sumu 99.390,80 Eur a DPH vo výške 19.878,16 Eur, č. 012012014 zo dňa 30.04.2012 na sumu 9.396,00 Eur a DPH vo výške 1.879,20 Eur, č. 012012015 zo dňa 30.04.2012 na sumu 382.887,00 Eur a DPH vo výške 76.577,40 Eur, č. 012012016 zo dňa 30.04.2012 na sumu 1.989,00 Eur a DPH vo výške 397,80 Eur, č. 012012018 zo dňa 30.04.2012 na sumu 5.256,00 Eur a DPH vo výške 1.051,20 Eur, čím takto skrátil daň z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie apríl 2012 vo výške 101.082,36 Eur, v daňovom priznaní obchodnej spoločnosti D + P s.r.o. k dani z pridanej hodnoty podanom dňa 25.06.2012 za zdaňovacie obdobie máj 2012 uviedol vlastnú daňovú povinnosť vo výške 448,20 Eur a zároveň neoprávnene odpočítal daň z pridanej hodnoty z faktúr od dodávateľa obchodnej spoločnosti Palmdale s.r.o. č. 012012019 zo dňa 31.05.2012 na sumu 9.240,00 Eur a DPH vo výške 1.848,00 Eur, č. 012012020 zo dňa 31.05.2012 na sumu 10.395,00 Eur a DPH vo výške 2.079,00 Eur, č. 012012021 zo dňa 31.05.2012 na sumu 263.368,00 Eur a DPH vo výške 52.673,60 Eur, čím takto skrátil daň z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie máj 2012 vo výške 56.600,60 Eur, v daňovom priznaní obchodnej spoločnosti D + P s.r.o. k dani z pridanej hodnoty podanom dňa 25.07.2012 za zdaňovacie obdobie jún 2012 uviedol vlastnú daňovú povinnosť vo výške 1.307,17 Eur a zároveň neoprávnene odpočítal daň z pridanej hodnoty z faktúr od dodávateľa obchodnej spoločnosti Palmdale s.r.o. č. 012012037 zo dňa 30.06.2012 na sumu 4.122,50 Eur a DPH vo výške 824,50 Eur, č. 012012036 zo dňa 30.06.2012 na sumu 8.450,64 Eur a DPH vo výške 1.690,13 Eur, č. 012012035 zo dňa 30.06.2012 na sumu 11.358,00 Eur a DPH vo výške 2.271,60 Eur, č. 012012034 zo dňa 30.06.2012 na sumu 2.134,00 Eur a DPH vo výške 426,80 Eur, č. 012012033 zo dňa 30.06.2012 vo výške neoprávnene fakturovanej sumy 378.419,15 Eur s DPH vo výške 75.683,83 Eur, čím takto skrátil daň z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie jún 2012 vo výške 80.896,86 Eur a v daňovom priznaní obchodnej spoločnosti D + P s.r.o. k dani z pridanej hodnoty podanom dňa 26.11.2012 za zdaňovacie obdobie október 2012 si uplatnil nadmerný odpočet vo výške 342,14 Eur za súčasného neoprávneného odpočítania dane z pridanej hodnoty z faktúr od dodávateľa obchodnej spoločnosti Palmdale s.r.o. č. 012012056 zo dňa 23.10.2012 vo výške neoprávnene fakturovanej sumy 340.362,90 Eur s DPH vo výške 68.072,58 Eur, č. 012012057 zo dňa 23.10.2012 na sumu 2.831,00 € a DPH vo výške 566,20 €, čím takto skrátil daň z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie október 2012 vo výške 68.638,78 Eur, čím takto za zdaňovacie obdobia január 2012, február 2012, marec 2012, apríl 2012, máj 2012, jún 2012 a október 2012 neoprávnene ponížil daňovú povinnosť obchodnej spoločnosti D + P s.r.o. na dani z pridanej hodnoty za vyššie uvedené zdaňovacie obdobia k dani z pridanej hodnoty, spolu vo výške 611.272,72 Eur a v tejto výške aj skrátil daň z pridanej hodnoty, ktorá tým nebola odvedená do štátneho rozpočtu Slovenskej republiky,

t e d a

v značnom rozsahu skrátil daň,

č í m s p á c h a l

zločin skrátania dane a poistného podľa § 276 ods. 1, 3 Tr. zákona účinného od 06.08.2024.

Z a t o m u s ú d u k l a d á:

Podľa § 276 ods. 3 Tr. zákona účinného od 06.08.2024, s použitím § 36 písm. j/ Tr. zákona, § 38 ods. 2 Tr. zákona, v spojení s § 39 ods. 1 Tr. zákona, trest odňatia slobody na 1 (jeden) rok, 9 (deväť) mesiacov a 29 (dvadsaťdeväť) dní.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ÚVTOS s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zákona účinného od 06.08.2024, trest zákazu činnosti výkonu štatutárneho orgánu právnickej osoby na 6 (šesť) rokov.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Poprad zo dňa 09.11.2022, sp. zn. 5T/48/2021 bol obžalovaný A. B. uznaný za vinného zo zločinu skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, 4 Tr. zákona účinného do 30.09.2012, na tom skutkovom základe, že

- ako konateľ obchodnej spoločnosti D + P s.r.o., so sídlom SNP 145, 059 21 Svit, IČO: 44303335 a ako osoba zodpovedná za riadne plnenie daňových povinností obchodnej spoločnosti D + P s.r.o., vedomý si svojej povinnosti vykonávať svoju pôsobnosť s odbornou starostlivosťou, v úmysle skrátit daň z pridanej hodnoty a túto neuhradiť do štátneho rozpočtu, v daňových priznaniach obchodnej spoločnosti D + P s.r.o. k dani z pridanej hodnoty podaných v období od 27.02.2012 do 26.11.2012 príslušnému správcovi dane - Daňovému úradu Prešov, pobočka Poprad neoprávnene a teda v rozpore s § 49 ods. 1, ods. 2 písm. a/ a § 51 ods. 1 písm. a/ zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov uplatnil odpočítanie z pridanej hodnoty z faktúr vystavených dodávateľom obchodnou spoločnosťou Palmdale s.r.o., Klarinská 7, 811 03, Bratislava, IČO: 45469300, za dodané stavebné práce, ktoré však dodávateľ obchodná spoločnosť Palmdale s.r.o. reálne nedodala a teda v daňovom priznaní obchodnej spoločnosti D + P s.r.o. k dani z pridanej hodnoty podanom dňa 27.02.2012 za zdaňovacie obdobie január 2012 uviedol vlastnú daňovú povinnosť vo výške 2.660,29 Eur a zároveň neoprávnene odpočítal daň z pridanej hodnoty z faktúr od dodávateľa obchodnej spoločnosti Palmdale s.r.o. č. 012012001 zo dňa 08.02.2012 na sumu 25.712,44 Eur a DPH vo výške 5.142,49 Eur, č. 012012002 zo dňa 14.02.2012 na sumu 475.887,71 Eur a DPH vo výške 95.177,54 Eur a č. 012012003 zo dňa 14.02.2012 na sumu 232.501,50 Eur a DPH vo výške 46.500,30 Eur, čím takto skrátil daň z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie január 2012 vo výške 146.820,33 Eur, v daňovom priznaní obchodnej spoločnosti D + P s.r.o. k dani z pridanej hodnoty podanom dňa 26.03.2012 za zdaňovacie obdobie február 2012 uviedol vlastnú daňovú povinnosť vo výške 971,70 Eur a zároveň neoprávnene odpočítal daň z pridanej hodnoty z faktúr od dodávateľa obchodnej spoločnosti Palmdale s.r.o. č. 012012007 zo dňa 12.03.2012 na sumu 183.867,20 Eur a DPH vo výške 36.773,44 Eur, čím takto skrátil daň z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie február 2012 vo výške 36.773,44 Eur, v daňovom priznaní obchodnej spoločnosti D + P s.r.o. k dani z pridanej hodnoty podanom dňa 25.04.2012 za zdaňovacie obdobie marec 2012 uviedol vlastnú daňovú povinnosť vo výške 1.897,17 Eur a zároveň neoprávnene odpočítal daň z pridanej hodnoty z faktúr od dodávateľa obchodnej spoločnosti Palmdale s.r.o. č. 012012008 zo dňa 31.03.2012 na sumu 587.954,57 Eur a DPH vo výške 117.590,91 Eur, č. 012012009 zo dňa 31.03.2012 na sumu 14.347,20 Eur a DPH vo výške 2.869,44 Eur, čím takto skrátil daň z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie marec 2012 vo výške 120.460,35 Eur, v daňovom priznaní obchodnej spoločnosti D + P s.r.o. k dani z pridanej hodnoty podanom dňa 25.05.2012 za zdaňovacie obdobie apríl 2012 uviedol vlastnú daňovú povinnosť vo výške 1.987,78 Eur a zároveň neoprávnene odpočítal daň z pridanej hodnoty z faktúr od dodávateľa obchodnej spoločnosti Palmdale s.r.o. č. 012012012 zo dňa 25.04.2012 na sumu 6.493,00 Eur a DPH vo výške 1.298,60 Eur, č. 012012013 zo dňa 30.04.2012 na sumu 99.390,80 Eur a DPH vo výške 19.878,16 Eur, č. 012012014 zo dňa 30.04.2012 na sumu 9.396,00 Eur a DPH vo výške 1.879,20 Eur, č. 012012015 zo dňa 30.04.2012 na sumu 382.887,00 Eur a DPH vo výške 76.577,40 Eur, č. 012012016 zo dňa 30.04.2012 na sumu 1.989,00 Eur a DPH vo výške 397,80 Eur, č. 012012018 zo dňa 30.04.2012 na sumu 5.256,00 Eur a DPH vo výške 1.051,20 Eur, čím takto skrátil daň z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie apríl 2012 vo výške 101.082,36 Eur, v daňovom priznaní obchodnej spoločnosti D + P s.r.o. k dani z pridanej hodnoty podanom dňa 25.06.2012 za zdaňovacie obdobie máj 2012 uviedol vlastnú daňovú povinnosť vo výške 448,20 Eur a zároveň neoprávnene odpočítal daň z pridanej hodnoty z faktúr od dodávateľa obchodnej spoločnosti Palmdale s.r.o. č. 012012019 zo dňa 31.05.2012 na sumu 9.240,00 Eur a DPH vo výške 1.848,00 Eur, č. 012012020 zo dňa 31.05.2012 na sumu 10.395,00 Eur a DPH vo výške 2.079,00 Eur, č. 012012021 zo dňa 31.05.2012 na sumu 263.368,00 Eur a DPH vo výške 52.673,60 Eur, čím takto skrátil daň z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie máj 2012 vo výške 56.600,60 Eur, v daňovom priznaní obchodnej spoločnosti D + P s.r.o. k dani z pridanej hodnoty podanom dňa 25.07.2012 za zdaňovacie obdobie jún 2012 uviedol vlastnú daňovú povinnosť vo výške 1.307,17 Eur a zároveň neoprávnene odpočítal daň z pridanej hodnoty z faktúr od dodávateľa obchodnej spoločnosti Palmdale s.r.o. č. 012012037 zo dňa

30.06.2012 na sumu 4.122,50 Eur a DPH vo výške 824,50 Eur, č. 012012036 zo dňa 30.06.2012 na sumu 8.450,64 Eur a DPH vo výške 1.690,13 Eur, č. 012012035 zo dňa 30.06.2012 na sumu 11.358,00 Eur a DPH vo výške 2.271,60 Eur, č. 012012034 zo dňa 30.06.2012 na sumu 2.134,00 Eur a DPH vo výške 426,80 Eur, č. 012012033 zo dňa 30.06.2012 vo výške neoprávnene fakturovanej sumy 378.419,15 Eur s DPH vo výške 75.683,83 Eur, čím takto skrátil daň z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie jún 2012 vo výške 80.896,86 Eur a v daňovom priznaní obchodnej spoločnosti D + P s.r.o. k dani z pridanej hodnoty podanom dňa 26.11.2012 za zdaňovacie obdobie október 2012 si uplatnil nadmerný odpočet vo výške 342,14 Eur za súčasného neoprávneného odpočítania dane z pridanej hodnoty z faktúr od dodávateľa obchodnej spoločnosti Palmdale s.r.o. č. 012012056 zo dňa 23.10.2012 vo výške neoprávnene fakturovanej sumy 340.362,90 Eur s DPH vo výške 68.072,58 Eur, č. 012012057 zo dňa 23.10.2012 na sumu 2.831,00 € a DPH vo výške 566,20 €, čím takto skrátil daň z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie október 2012 vo výške 68.638,78 Eur, čím takto za zdaňovacie obdobia január 2012, február 2012, marec 2012, apríl 2012, máj 2012, jún 2012 a október 2012 neoprávnene ponížil daňovú povinnosť obchodnej spoločnosti D + P s.r.o. na dani z pridanej hodnoty za vyššie uvedené zdaňovacie obdobia k dani z pridanej hodnoty, spolu vo výške 611.272,72 Eur a v tejto výške aj skrátil daň z pridanej hodnoty, ktorá tým nebola odvedená do štátneho rozpočtu Slovenskej republiky.

Za uvedený skutok mu súd uložil podľa § 276 ods. 4 Tr. zákona účinného do 30.09.2012, s použitím § 38 ods. 2 Tr. zákona, § 39 ods. 1 Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zákona účinného do 30.09.2012 obžalovanému uložil trest zákazu činnosti vykonávať funkciu štatutárneho zástupcu obchodnej spoločnosti vo výmere 5 rokov.

Proti tomuto rozsudku riadne a včas, ihneď po jeho vyhlásení, odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku podal odvolanie obžalovaný proti všetkým výrokom rozsudku, ako aj konaniu, ktoré mu predchádzalo a prokurátor proti výrokom o treste odňatia slobody a treste zákazu činnosti.

Obžalovaný ním podané odvolanie odôvodnil podaním doručeným súdu prvého stupňa elektronickými prostriedkami s kvalifikovaným elektronickým podpisom prostredníctvom obhajcu dňa 12.01.2023. Namietal, že súd predmetný rozsudok vydal na hlavnom pojednávaní konanom dňa 09.11.2022, na ktorom súčasne oboznámil obsah spisu a vykonal listinné dôkazy. Na tomto pojednávaní nebol prítomný jeho obhajca JUDr. Ing. Ján Felšöci, LL.M., ktorý na neho nebol riadne predvolaný, nebola zachovaná lehota na prípravu a napokon bol z konania aj vopred ospravedlnený. Súd zasial obhajcovi JUDr. Felšöcimu predvolanie na hlavné pojednávanie tesne pred daným hlavným pojednávaním s úložnou lehotou 5 dní. Obhajca si prevzal predvolanie 2 dni pred pojednávaním vytyčeným na stredu 09.11.2022, kedy ešte v ten deň súdu oznámil, že sa dozvedel o termíne a nemá zachovanú lehotu na prípravu a nie je pripravený, pričom svoju neúčast' ospravedlnil tým, že dňa 09.11.2022 má naplánovaný ranný odlet na pobyt do Veľkej Británie. Súd jeho ospravedlnenie a žiadosť neakceptoval, hlavné pojednávanie vykonal v jeho neprítomnosti a napokon na ňom vydal aj rozsudok, ktorým ho uznal za vinného a uložil mu trest. Na uvedenom nič nemení ani skutočnosť, že na hlavnom pojednávaní bol prítomný on i jeho druhý obhajca JUDr. Toman, pretože sa nemohol s JUDr. Felšöcim, ako jeho riadnym obhajcom, radiť a nemohol predniesť ani záverečnú reč. Súd mal na zaslanie predvolania viac ako jeden mesiac a nemal ho zasielať tesne pred týmto termínom. Súd založil záver o jeho vine na zásadnom tvrdení, že vykonané dokazovanie objektívne preukázalo, že obchodnou spoločnosťou Palmdale s.r.o. predmetné subdodávateľské práce a služby na jednotlivých faktúrach neboli reálne dodané spoločnosti D + P s.r.o., ktorej je konateľom a napriek tomu si uplatnil za zdaňovacie obdobia odpočet dane z pridanej hodnoty, čím došlo k skráteniu dane spolu vo výške 611.272,72,- eur ku škode Slovenskej republiky. Má za to, že toto tvrdenie súd v napadnutom rozsudku nepreukázal. Závery súdu sú svojvoľné a nemožno s nimi súhlasiť, čím je napadnutý rozsudok poznačený vadou zmätočnosti a nepreskúmateľnosti. Súd žiadnym dôkazom nepreukázal, že stavebné práce a služby fakturované spoločnosťou Palmdale s.r.o. neboli spoločnosti D + P s.r.o. dodané. Takéto svoje tvrdenie nepreukázal žiadnym porovnaním technických parametrov, vysvetlením alebo analýzou, resp. vykonaním dokazovania položiek predmetných konkrétnych faktúr a na nich uvedených stavebných prác a to ani v porovnaní s realitou na stavbe Apolka centrum, ktorej sa týkali a ktorá reálne v Bratislave aj stojí. Tvrdenie súdu nevychádzalo zo žiadneho znaleckého alebo iného odborného

vyjadrenia alebo posúdenia inej odborne spôsobilej osoby. Súd nie je stavebný odborník s potrebným vzdelaním a praxou, aby vedel, aké práce sa majú alebo nemajú vykonať na stavbe, hlavne na stavbe ako polyfunkčná budova Apolka centrum, aby bez prirátania odborníka skonštatoval, že fakturované stavebné práce alebo služby neboli vykonané alebo dodané, pretože samo osebe to z dokazovania nevyplynulo. Takýmto stavebným odborníkom bez ďalšieho nie je ani prokuratúra, ani daňový úrad, ani svedkyňa G. H., ktorá vykonávala daňovú kontrolu. Všetko sú to subjekty, ktoré v stavebníctve nepracujú a stavebné práce nevykonávali a tak bez vyjadrenia odborne spôsobilej osoby nemôžu mať vedomosť, čo konkrétna stavba obnáša. Súd k záveru o vine došiel preto, lebo slepo si osvojil ničím nepodložené podozrenia obžaloby. Dôkazné bremeno nebolo na jeho osobe ako na obžalovanom, nakoľko sa vôbec nemusel brániť, ale na obžalobe, ktorá mala dokázať, že fakturované práce sa nevykonali, čo však obžaloba nedokázala. Tvrdiť a dokazovať je rozdiel. On svoje dôkazné bremeno uniesol, keďže správcovi dane bol súčinný a poskytol mu náležité vysvetlenia a podklady, pričom k jednotlivým protokolom z daňovej kontroly sa náležite vyjadroval. Tieto jeho vyjadrenia boli súčasťou obhajoby pred správcom dane a boli aj súčasťou trestného spisu a ako dôkaz boli vykonané aj na súde, pričom v napadnutom rozsudku nenašli žiadnu odozvu. Súd žiadnu jeho obhajobu nevyhodnotil a z rozsudku nevyplýva, či sa ňou vôbec zaoberal. Na druhej strane, ak súd založil vinu na tom, že jeho obhajoba neobstojí, neprípustne preniesol dôkazné bremeno na jeho osobu. Do práva na spravodlivý proces nepochybne patrí aj zrozumiteľnosť a jasnosť rozsudku. Napadnutý rozsudok uvádza, že sa mal neoprávnene domáhať odpočtu DPH vystavením faktúr za nezrealizované, reálne nadhodnotené až fiktívne práce. Tieto tvrdenia v napadnutom rozsudku nie sú vysvetlené a nie je zrejmé, či ide o práce nezrealizované, nadhodnotené alebo fiktívne, keďže to nie je jedno a to isté. Má za to, že odôvodnenie nezrealizovaných, nadhodnotených alebo fiktívnych prác nemôže spočívať v tom, že spoločnosť Palmdale s.r.o. nemala mať personálne alebo materiálne zabezpečenie, keďže aj svedkovia na hlavných pojednávaniach zhodne uviedli, že práce sa v tom čase, ako aj v súčasnosti, realizujú subdodávateľsky prostredníctvom iných subjektov. Ak by aj spoločnosť Palmdale s.r.o. nemala personálne alebo materiálne zabezpečenie na uskutočňovanie fakturovaných prác, je to irelevantné, pretože to neznamena, že tieto práce nemohla vykonať alebo zabezpečiť subdodávateľsky. Dôkazom proti jeho osobe nemôžu byť ani okolnosti na strane spoločnosti Palmdale s.r.o., t.j. ako táto podnikala alebo viedla účtovníctvo, aké mala hospodárske pomery a či bola súčinná správcovi dane a ako svoje postavenie a konanie obhájila. Ak súd tieto spoločnosti nazval tzv. bielymi koňmi, nevedno čo tým myslel a z akého dôkazu vychádzal a ako k takémuto záveru došiel. Zástupcov tejto spoločnosti, bratov E., súd nevyočul a nevykonal ani dostatočné úsilie na to, aby vypočutie alebo vôbec účasť na hlavnom pojednávaní zabezpečil. Neznáme okolnosti na strane spoločnosti Palmdale s.r.o. boli práve tou neznámou skutočnosťou, ktorú mal súd v zmysle zásady in dubio pro reo ako podstatnú vyhodnotiť výlučne v jeho prospech. Ako hlavný dodávateľ stavby nemohol niesť zodpovednosť za inú ako stavebnú činnosť svojich dodávateľov, nemohol poznať ich pomery, ani to, kde sa nachádzajú, aké materiálne alebo personálne zabezpečenie majú, ak svoju prácu riadne odvedli a táto bola riadne prevzatá. Ani prípadné porušenie živnostenských predpisov automaticky neznamena trestnú zodpovednosť za uskutočnené práce. V ďalšom poukázal na judikatúru Súdneho dvora EÚ, pričom konštatoval, že dôkazom proti jeho osobe nemôžu byť ani výsledky daňovej kontroly, ktoré nepostačujú na vyvodenie trestnoprávnej zodpovednosti. Z rozsudku je zrejmé, že konajúci súd si závery správcu dane osvojil a týmto prispôbil aj odsudzujúci rozsudok, v ktorom sa vecnými dôkazmi jeho obhajoby nezaoberal. Súd nesprávne vyhodnotil aj svedecké výpovede, kde svedkovia o účasti spoločnosti Palmdale na predmetnej stavbe Apolka vypovedali a to E. I. J., ktorý vykonával funkciu technického dozoru, tak, že spomínal spoločnosť bratov Murzovcov Palmdale, svedka A. J., ktorý mal na starosti preberanie prác a ktorý výslovne uviedol, že za spoločnosť Palmdale chodili na stavbu pravidelne bratia E., firma prevádzala stavebné práce, murovanie, šalovanie, betónovanie a títo sa pravidelne pohybovali po stavbe, riadili skupinu ľudí a preberali stavebné práce, pričom v jednom prípade sa zúčastnil daňovej kontroly spolu s bratmi E. za firmu Palmdale, svedka E. K. ako zástupcu investora stavby, ktorý rovnako spoločnosť Palmdale s.r.o. poznal ako subdodávateľa spoločnosti D + P s.r.o., ako aj to, že patrila pánovi B. E. a spomína aj účasť B. E. na kontrolných dňoch stavby, svedkyne G. E. L., ktorá bola na stavbe technickým dozorom, ktorá pripustila, že na stavbe sa mohla stretnúť s osobami B. alebo M. E.. Súd mal pri svojom rozhodovaní brať do úvahy aj ďalšie okolnosti, najmä skutočnosť, že išlo o rozsiahlu stavbu, kde pracovalo niekoľko desiatok pracovníkov rôznych subjektov, ktorí sa navzájom nemuseli poznať, resp. poznať inak ako menami, prezývkami alebo tvármi, pričom súčasne išlo o obdobie pred desiatimi rokmi. Všetky uvedené skutočnosti vyvracajú záver súdu o tom, že malo byť objektívne preukázané, že obchodná spoločnosť Palmdale predmetné fakturované práce a služby spoločnosti D + P s.r.o. nedodala a že predmetné faktúry boli výlučne vystavené za účelom zníženia daňovej povinnosti za súčasného

neoprávneného odpočítania dane z pridanej hodnoty. Takýto záver z vykonaného dokazovania totiž nevyplýval. Na tomto podklade mal za to, že napadnutý rozsudok neobstojí, je nezákonný, svojvoľný a nepreskúmateľný a jeho vinu vôbec nepreukázal, preto navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému súdu na opätovné konanie a rozhodnutie alebo aby sám súd rozhodol tak, že ho spod obžaloby v celom rozsahu oslobodí.

Obžalovaný svoje odvolanie doplnil prostredníctvom obhajcu podaním doručeným odvolaciemu súdu elektronickými prostriedkami s kvalifikovaným elektronickým podpisom dňa 25.03.2025, podaním označeným ako vyjadrenie obvineného k odvolaciemu konaniu, žiadosť obvineného o podanie návrhu na začatie prejudiciálneho konania podľa čl. 267 zmluvy o fungovaní Európskej únie. Namietal, že odvolací súd v predchádzajúcom rozhodnutí uviedol, že nemal pochybnosti o jeho vine, ktorá je preukázaná najmä výpoveďou svedkyne E. H., svedka N. E., svedka F. a svedkyne B., ktorí vykonávali daňové kontroly u jednotlivých subjektov D + P s.r.o., Palmdale s.r.o. a Apolka centrum s.r.o., pričom ich výpovede sú podporované protokolmi z vykonaných daňových kontrol. Práve uvedené bolo ťažiskovým dôvodom dovolacieho súdu na zrušenie rozhodnutia, ktorý uviedol, že krajský súd sa pri odôvodňovaní svojho rozhodnutia zamerlal na výsledky daňových kontrol bez toho, aby primárne hodnotil dôkazy vykonané v trestnom konaní. Už pred odvolacím súdom v pôvodnom konaní namietal, že súd žiadnym priamym dôkazom nepreukázal, že stavebné práce a služby fakturované spoločnosťou Palmdale s.r.o. neboli spoločnosti D + P s.r.o., ktorej bol konateľom, dodané. Takéto svoje tvrdenie súd nepreukázal žiadnym porovnaním technických parametrov a už vôbec nie vysvetlením alebo analýzou, resp. vykonaním dokazovania položiek predmetných konkrétnych faktúr a v nich uvedených stavebných prác a to ani v porovnaní s realitou na stavbe Apolka centrum, ktorej sa týkali a ktorá reálne v Bratislave stojí. Takéto tvrdenie súdu nevychádzalo ani zo žiadneho znaleckého alebo iného odborného vyjadrenia alebo posúdenia inej odborne spôsobilej osoby, ktorá by súdu takýto záver potvrdila. Inými slovami povedané, súd sám bez ďalšieho nie je stavebný odborník, aby vedel aké práce majú alebo nemajú byť na stavbe vykonané a bez prirátania odborníka sám konštatoval, že fakturované stavebné práce alebo služby neboli vykonané alebo dodané. Zároveň odvolací súd mu v predchádzajúcom rozhodnutí nedal odpovede na právne a skutkovo kľúčové relevantné otázky, nevysporiadal sa riadnym, náležitým a právne presvedčivým spôsobom s argumentáciou obhajoby, len jednoduchým, arbitrárnym spôsobom, bez bližšieho skutkového, či vecného a právneho zdôvodnenia skonštatoval správnosť záveru vo vzťahu k výroku o vine prijatému prvostupňovým súdom. Odvolací súd preto nesprávne posúdil zistený skutkový stav v otázkach nemožnosti uznania odberateľa (D + P s.r.o.) vinným a zodpovedným na podklade okolností na strane dodávateľa, nemožnosti konštatovania nezrealizovania, nadhodnotenosti a fiktívnosti faktúr, resp. pohľadávok a nárokov týkajúcich sa stavebných prác, bez ich posúdenia vo vzťahu k skutkovému stavu zo strany odborne spôsobilej osoby z odboru stavebníctva, nemožnosti vyvodzovania negatívnych záverov voči nemu súdom len na podklade výsledkov daňovej kontroly a nemožnosti považovania pracovníkov daňového úradu ako usvedčujúcich svedkov voči nemu, nesprávnosti postupu OČTK spočívajúceho v prenesení dôkazného bremena v trestnom konaní z prokuratúry na neho. Uvedené skutočnosti preto majú za následok (v zhode aj s názorom Najvyššieho súdu SR), že jeho vina nebola preukázaná bez dôvodných pochybností, súd nepreukázal jeho úmysel, vznik následku, ako ani príčinnú súvislosť a súd mal postupovať v zmysle zásady in dubio pro reo a spod obžaloby ho oslobodiť. Odôvodnenie predchádzajúcich rozsudkov voči nemu bolo založené na tom, že faktúry (spoločnosti Palmdale s.r.o.) nemali fakturovať reálne dodané práce voči jeho spoločnosti D + P s.r.o., v oboch rozsudkoch však žiadna z 22 faktúr nie je špecifikovaná jej popisom prác a z rozsudkov tak nie je možné sa dozvedieť čo bolo fakturované, čoho a akej stavby sa týkalo, či akým súpisom prác bola predmetná faktúra podložená v porovnaní s tým, že v rozsudku absentuje akékoľvek porovnanie skutkového stavu v podobe špecifikácie príslušných stavieb, ktorých sa dané faktúry týkali. V konaní nebol produkovaný ani vykonaný žiaden dôkaz, ktorý by dokazoval, či dané práce na danom mieste sa mohli alebo nemohli uskutočniť. V predchádzajúcich rozsudkoch sú predmetné faktúry uvedené len formálnym citovaním ich čísla, dátumu a výšky sumy a miesta výkonu prác nie sú spomínané vôbec. Faktúry sú pritom súčasťou popisu skutku, za ktorý bol uznaný za vinného vo výrokovej vete rozsudku prvostupňového súdu, avšak akýkoľvek posudzovateľ alebo čitateľ sa ani z jedného z napadnutých výrokov rozsudkov o faktúrach nedozvie. Samotným faktúram súdy nevenovali pozornosť ani pri jeho výsluchu, ani pri výsluchu svedkov, kedy sa najmä nikoho nepýtali, pričom práve na akejsi nepodloženosti faktúr súdy postavili svoj záver o jeho vine, pričom dokazovanie k týmto faktúram nevykonávali. Je potrebné uviesť, že predmetné faktúry sa týkali viacerých stavieb, a teda nielen stavby Apolka 1 v Bratislave, ale aj Reduta SF Bratislava, Petržalka City Bratislava, Brána JIT Volkswagen Bratislava, vodná elektrárňa Košice a obchvat Galanta. Z predchádzajúcich rozsudkov však vyplýva,

akoby sa súdy zamerali len na stavbu Apolka 1 Bratislava, pretože o žiadnej z iných stavieb niet v rozsudku zmienky. K stavbe Apolka 1 bol ním pritom predložený ešte pri daňovej kontrole aj stavebný denník, ktorý sa pri ostatných stavbách nevedol, pretože nešlo o stavby, kde by bol povinný. Opakuje, že nebolo preukázané neuskutočnenie týchto prác, ale daňový úrad i súdy konštatujú neuskutočnenie týchto prác od spoločnosti Palmdale s.r.o. Na všetkých týchto stavbách pritom pôsobil prostredníctvom spoločnosti D + P s.r.o., či už ako dodávateľ pre investora alebo aj stavebný dozor, inými slovami, všetky tieto stavby pre investorov staval prostredníctvom jeho spoločnosti D + P s.r.o., pretože v stavebníctve pôsobí desiatky rokov. Dôrazne popiera, že by sa na daných stavbách zúčastňoval len ako nejaká formálna osoba, ktorá mala mať záujem len na znižovaní nejakého daňového základu a vystupovaní prostredníctvom nejakých „bielych koňov“, do akej roviny ho postavili konajúce súdy. Prvostupňový súd konštatoval, že faktúry fakturovali nezrealizované alebo reálne nadhodnotené alebo fiktívne práce, avšak v oboch predchádzajúcich rozsudkoch absentuje zdôvodnenie a špecifikácia tohto tvrdenia. V tomto smere toto prvostupňový súd nevysvetlil, ani nepreukázal a jeho rozsudok neobsahuje žiadne zhodnotenie. Uvedené je dôležité najmä z dôvodu, že je rozdiel, ktoré práce sú nezrealizované, ktoré sú nadhodnotené a ktoré sú fiktívne a iba pri poznaní konkrétnych faktúr a konkrétnych prác sa môže proti rozsudku brániť, resp. súdu vysvetliť prečo jeho názor nie je správny. Táto jeho námietka je zásadná a majúca vplyv na celú trestnú vec, pretože ak súdy, resp. OČTK nevedia konkrétne toto preukázať, nemožno u neho za žiadnych okolností konštatovať protiprávne konanie. Dôležité je pritom, že nejde o jednu faktúru a jeden tovar alebo jednu službu, ale o 22 faktúr, ktoré obsahujú popis niekoľkých dodávok, a teda nemožno všeobecne konštatovať, že všetky faktúry sú buď nezrealizované, nadhodnotené alebo fiktívne, ale je to potrebné konkrétne rozviesť a špecifikovať. V tomto prípade sa nemôže brániť, keďže nevie, ktoré faktúry a aké práce sú aké. Závery o nadhodnotenosti, fiktívnosti alebo nezrealizovanosti faktúr súd nemohol vyvodiť z iných okolností, napríklad, že spoločnosť Palmdale s.r.o. bola nekontaktná, že nemala zamestnancov, stratila živnostenské oprávnenie, že jeho podiel v spoločnosti D + P s.r.o. bol prevedený na inú osobu, že táto spoločnosť sa následne zlúčila a pod. Žiadna z týchto skutočností nie je žiadnym predpisom kvalifikovaná ako trestná a nemohla byť predmetom skutku a hlavne tieto okolnosti nemôžu dokazovať, či faktúry boli nerealizované, fiktívne alebo nadhodnotené, preto žiadna z týchto okolností sama osebe nezakladá jeho trestnú zodpovednosť. Je podstatné aj to, že ide o faktúry z roku 2012, teda historicky spreď 13 rokov, čím porovnanie s realitou je podstatne sťažené, ak nie nemožné, nakoľko po 13 rokoch nemožno spravodlivo dokázať predmet fakturácie v realite, kedy boli stavebné práce súčasťou rozostavaných stavieb, ktoré sú dnes dokončené a stavby vyzerajú úplne inak ako vyzerali, keď sa stavali. Zjavne ide o neodstrániteľnú dôkaznú núdzu, ktorú je potrebné vyhodnotiť v jeho prospech v zmysle zásady in dubio pro reo. Bez špecifikácie faktúr a uvedených prác a služieb a nepreukázania ich nezrealizovania, nadhodnotenie alebo fiktívnosti, nemôže súd konštatovať, že faktúry mali byť vystavené výlučne za účelom zníženia daňovej povinnosti alebo neoprávneného odpočítania dane z pridanej hodnoty. Podotýka, že faktúry nevystavoval on, ale spoločnosť Palmdale s.r.o. zastúpená úplne iným konateľom, p. E., ako dodávateľom, čím nemohol mať žiaden účel pri ich vystavovaní inou osobou. Súd ho nemôže odsúdiť ako konateľa spoločnosti odberateľa prác za niečo, čo uskutočnila spoločnosť dodávateľa prác Palmdale s.r.o. V zhode s právnym názorom Najvyššieho súdu SR, záver o jeho vine nemôžu súdy vyvodiť len z nesúvisiacich okolností prípadu, ktoré nie sú predmetom skutku, odvolajúc sa len na výpovede zamestnancov daňového úradu, ktorí však nie sú svedkami v merite veci, ale sú svedkami len následného procesného administratívneho a kontrolného postupu daňového úradu voči jeho spoločnosti (D + P s.r.o.). Napokon súd nemôže tvrdiť, že v danom prípade je potrebné poukázať aj na typické znaky daňových trestných činov, ktoré spočívajú v skutočnosti, že v prípade, ak dochádza k preverovaniu jednotlivých platieb pri daňových trestných činoch na základe vystavených faktúr, dochádza k údajnej strate, krádeži, prípadne zničeniu účtovníctva a následnému prepisu jednotlivých spoločností na tzv. bielych koňov, teda na osoby, ktoré za finančnú odmenu prevezmú danú spoločnosť na seba, neuvedomujúc si dôsledky svojho konania, pričom väčšinou ide o jednotlivcov zo slabšieho sociálneho prostredia. Z predchádzajúceho zrušeného rozsudku odvolacieho súdu vyplýva, že odvolací súd sa doposiaľ nijakým spôsobom nezaoberal jeho úmyslom a tento nie je výsledkami dokazovania preukázaný, pričom preukázanie subjektívnej stránky trestného činu je obligatórne. Súdy mu nemôžu úmysel preukazovať na základe záverov z daňového konania, pretože daňové konanie je budované na odlišných zásadách ako konanie trestné. Rovnako je zásadný rozdiel v tom, že v daňovom konaní sa uplatňuje prejednávaci princíp a dôkazné bremeno znáša predovšetkým daňovník, naproti tomu v trestnom konaní je dôkazné bremeno na prokurátorovi a skutkový celkový stav musí byť zistený bez dôvodných pochybností. Samotné výsledky daňového konania však v trestnom konaní automaticky neznamenajú záver, že došlo k spáchaniu trestného činu a že je dané zavinenie ako obligatórny znak skutkovej podstaty. V ďalšom poukázal na judikatúru Najvyššieho súdu

SR. Pokiaľ súd neoboznami kompletne všetky rozhodnutia správcu dane, tak prvostupňového, ako aj odvolacieho a to za účelom zistenia, či sa voči rozhodnutiam správcu dane bránil, či podával opravné prostriedky, vyjadrenia a rozporoval závery výsledkov daňových kontrol a daňových protokolov a či sa prostredníctvom právneho zástupcu riadne zúčastňoval daňových konaní pred správcom dane, nemôže byť daný záver o jeho zavinení, pretože nemôže vychádzať len zo skutočností, ktoré vypovedajú osoby vykonávajúce daňovú kontrolu, pretože pri daňovej kontrole sa uplatňujú odlišné zásady ako v trestnom konaní. Súdny si doposiaľ nevyžiadali a nevykonali kompletný daňový súpis od príslušného správcu dane za účelom posúdenia jeho zavinenia, pretože v trestnom konaní nepostačuje tvrdenie, že on v daňovom konaní neunesol dôkazné bremeno, nakoľko v trestnom konaní, na rozdiel od daňového konania, platí zásada in dubio pro reo, a preto výsledky daňového konania nemožno automaticky a nekriticky preberať do trestného konania a nemožno ho odsúdiť len na základe výpovede zamestnancov správcu dane. Pokiaľ by si súdy kompletný daňový súpis vyžiadali, zistili by, že sa v daňovom konaní riadne bránil. Je si vedomý, že trestný súd nie je správnym súdom a nemôže preskúmať rozhodnutia správcu dane, avšak je povinný ich skúmať z hľadiska, či závery v nich odôvodňujú zavinenie vo vzťahu k žalovanému skutku. Uvedené skutočnosti následne priamo súvisia aj s nedokázaním objektívnej stránky daňového trestného činu. Pokiaľ skutková veta obžaloby znie, že ako konateľ obchodnej spoločnosti D + P s.r.o. uplatnil odpočítanie dane z pridanej hodnoty z faktúr vystavených dodávateľom, obchodnou spoločnosťou Palmdale s.r.o. za dodané stavebné práce, ktoré však obchodná spoločnosť Palmdale s.r.o. reálne nedodala, potom musí mať súd za preukázané, že stavebné práce skutočne dodané neboli, pretože pokiaľ by dodané boli, nie je daná ani príčinná súvislosť, ako ani škodlivý následok trestného činu. Rovnako je potrebné sa zmieniť, že v daňovom konaní opakovane namietal, že správca dane nedostatočne zistil skutkový stav, napr. keď nezistil, či spoločnosti Palmdale s.r.o. z dodaných prác pre jeho spoločnosť nevznikla daňová povinnosť a či si túto daňovú povinnosť aj splnila. V uvedenom sa preto súd nemohol bez ďalšieho uspokojiť len so závermi z protokolov z daňovej kontroly, ale prokurátor mal sám povinnosť zistiť skutkový stav veci a preukázať, že k zrealizovaniu prác skutočne nedošlo. Pred súdom opakovane navrhol vykonať dokazovanie pribratím znalca alebo inej odborne spôsobilej osoby, ktorá by posúdila aké stavebné práce mali byť vykonané, dodané alebo neboli dodané. Ak však súd uvedený návrh nevykoná a nevykoná, následne musí rozhodnúť v zmysle zásady in dubio pro reo. Otázka vykonávania stavebných prác je otázkou zložitou, na ktorú je potrebné vyjadrenie znalca alebo odborne spôsobilej osoby. Ako najdôležitejšie je potrebné ako dôkaz vykonať kompletný spis daňového konania a oboznámiť kompletne všetky rozhodnutia správcu dane za účelom preskúmania jeho konania v daňovom konaní ako daňového subjektu, teda preukázania jeho postoja v daňovom konaní. V predchádzajúcich rozhodnutiach sa doposiaľ súdy nevysporiadali so vzťahom dokazovania v daňovom konaní, vo vzťahu k dokazovaniu v konaní trestnom. Zotrúva na vykonaní nasledovných dôkazov, resp. navrhuje doplniť dokazovanie o prehratie obrazových záznamov z USB o stavbe Apolka Bratislava, o prečítanie listinných dôkazov a to 5 ks fotografií súvisiacich so stavbou L., o pribratie znalca alebo inej odborne spôsobilej osoby, ktorá by posúdila aké práce mali byť vykonané na stavbe a či boli alebo neboli dodané, o kompletný spis z daňového konania a oboznámenie kompletne všetkých rozhodnutí správcu dane, tak prvostupňového, ako aj odvolacieho a to za účelom zistenia, či sa voči rozhodnutiam správcu dane bránil a podával opravné prostriedky, či vyjadrenia, či rozporoval závery výsledkov daňových kontrol a daňových protokolov a či sa prostredníctvom právneho zástupcu riadne zúčastňoval všetkých daňových konaní pred správcom dane a oboznámenie všetkých dôkazov, ktoré boli vykonané v daňovom konaní a posúdenie ich relevantnosti vo vzťahu ku konaniu trestnému. V ďalšom poukázal na rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, z ktorých citoval. V zmysle skutkovej vety obžaloby mal skrátiť daň vo veľkom rozsahu, t.j. vo výške 611.272,72 eur. Vzhľadom na novelu Tr. zákona v jeho súčasnom znení je potrebné jeho konanie právne kvalifikovať tak, že vzhľadom na výšku škody v rozsahu 611.272,72 eur sa už nejedná o škodu veľkého rozsahu ale o značnú škodu, preto je potrebné prekvalifikovanie skutku z § 276 ods. 1, ods. 4 Tr. zákona na § 276 ods. 1, ods. 3 Tr. zákona, čím došlo aj k zmene trestnej sadzby zo 7 na 12 rokov na trestnú sadzbu v rozmedzí 2 roky až 8 rokov, na čo musí súd k dnešnému dňu prihliadať. Dňa 15.07.2015, t.j. pred vyše 9 rokmi a 8 mesiacmi bolo vyšetrovateľom OK PK RPZ v Prešove začaté trestné stíhanie a 20.12.2018, t.j. pred vyše 6 rokmi a 2 mesiacmi bolo uznesením vyšetrovateľa vznesené obvinenie jeho osobe pre zločin skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 4 Tr. zákona, teda toto uznesenie bolo vydané po vyše 3 rokoch a 5 mesiacoch od začatia trestného stíhania. Obžaloba na neho bola podaná na Okresný súd Poprad dňa 29.11.2021, t.j. pred vyše 3 rokmi a 3 mesiacmi a to takmer po 3 rokoch od vznesenia obvinenia. Okresný súd Poprad rozhodol o podanej obžalobe po vyše 11 mesiacoch od jej podania a odvolací súd mu uložil trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov, na ktorého výkon ho zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ako aj mu uložil trest zákazu činnosti výkonu štatutárneho

orgánu právnickej osoby na 6 rokov. On bol od 21.04.2023 do 19.02.2025 vo výkone trestu odňatia slobody. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal prostredníctvom obhajcu dovolanie dňa 16.08.2023 a Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom zo dňa 19.02.2025, sp. zn. 4Tdo/77/2023 rozhodol tak, že rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 12.04.2023, sp. zn. 4To/6/2023 bol porušený zákon v jeho neprospech, zrušil rozsudok Krajského súdu v Prešove a zrušil aj ďalšie rozhodnutia na uvedené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad a prikázal Krajskému súdu v Prešove, aby vec v potrebnom rozsahu prerokoval a rozhodol. Toho času nie jeho trestné konanie ani po 6 rokoch a 2 mesiacov od vznesenia obvinenia právoplatne skončené a jeho právna neistota v tak citlivej veci nie je odstránená, pričom doposiaľ vykonal trest odňatia slobody takmer 2 rokov, na čo musí odvolací súd prihliadať, aj s poukazom na novelu Tr. zákona. Obžalovaný v ďalšom poukázal na rozhodnutia ESLP, pričom konštatoval, že s ohľadom na uvedenú nespornú judikatúru možno bezpochyby konštatovať, že mu bolo zo strany orgánov verejnej moci porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Má za to, že sa nikdy nijakého trestného činu nedopustil, preto je daný dôvod oslobodenia podľa § 285 písm. a/ Tr. poriadku, avšak s poukazom na ustálenú judikatúru konštatuje, že musí byť spod obžaloby oslobodený aj z dôvodu, že došlo k porušeniu jeho práva na prejednanie veci v primeranej lehote, pretože trestné konanie sa voči nemu viedlo viac ako 6 rokov. Ak sa skutočne preukáže, že dĺžka trestného konania bola v konkrétnej trestnej kauze neprimerane dlhá, trestné súdy na to musia reagovať a porušenie práva na primeranú dĺžku trestného konania musia napraviť. OČTK sa nedôvodne odklonili od zákonného ustanovenia § 209 ods. 2 Tr. poriadku, ktorým sa OČTK prikazuje skončiť vyšetrovanie do 4 mesiacov, pričom namieta neefektívnu a nesústredenú činnosť, resp. nečinnosť OČTK. Prvostupňový súd zodpovedá za prieťahy v konaní v čase od prijatia obžaloby, pričom rozhodnutie prvostupňového súdu bolo odvolacím súdom zrušené. Odvolací súd zodpovedá za prieťahy v konaní v čase od prijatia odvolaní, pričom rozhodnutie odvolacieho súdu bolo dovolacím súdom zrušené. Najvyšší súd SR zodpovedá za prieťahy v konaní v čase od prijatia dovolania vzhľadom na neprimeranú dĺžku rozhodovania o podanom dovolaní. Predsúdne konanie trvalo od začatia trestného stíhania do podania obžaloby viac ako 3 roky a 4 mesiace a súdne konanie od podania obžaloby trvá už viac ako 3 roky a 3 mesiace a nie je doposiaľ skončené. Doba trestného konania sa posudzuje prísnejšie ako doba konania v občianskoprávných veciach a to vzhľadom na dôsledky trestného konania pre obvineného. Právoplatné rozhodnutie súdu je pre neho extrémne dôležité, nakoľko dlhotrvajúce trestné konanie má vplyv na jeho súkromný, rodinný aj pracovný život a zároveň negatívne ovplyvňuje aj jeho duševné a fyzické zdravie. Ako obvinený má zjavne právo poznať a byť oboznámený s kompletným daňovým spisovým materiálom a rovnako má povinnosť vykonať daňový spis ako dôkaz a to kompletný daňový spis. V prípade, ak by súd opomenul vykonať navrhovaný dôkaz došlo by k porušeniu čl. 6 ods. 3, čl. 7 ods. 2, čl. 7 ods. 3, čl. 8 ods. 2 a čl. 11 bod 1 Smernice Európskeho parlamentu a rady 2012/13 EÚ z 22.05.2012, z ktorej v ďalšom cituje. Z uvedeného vyplýva, že okrem záruk poskytnutých Ústavou SR, Listinou, či Dohovorom, jeho právo na prístup ku kompletnému spisovému materiálu a teda vrátane spisového materiálu z daňového konania, je chránené aj Chartou základných práv EÚ a judikatúrou Súdneho dvora EÚ, a preto pokiaľ by súd odmietol vykonať tento dôkaz a napriek tomu ho odsúdil na základe záverov z daňového konania došlo by k porušeniu jeho práva na obhajobu podľa čl. 50 ods. 3 Ústavy SR, čl. 40 ods. 3 Listiny, čl. 48 ods. 2 Charty a čl. 6 ods. 3 písm. b/ Dohovoru, ako aj práva na stíhanie len zo zákonných dôvodov podľa čl. 17 ods. 2 Ústavy SR, čl. 8 ods. 2 Listiny, čl. 7 ods. 1 Dohovoru a čl. 49 ods. 1 Charty. V rámci odvolania podal návrh aj na položenie prejudiciálnych otázok, pričom poukázal na to, že podľa § 317 ods. 1 Tr. poriadku odvolací súd preruší trestné stíhanie ak v odvolacom konaní vyjde najavo, že po vyhlásení napadnutého rozsudku nastala niektorá z okolností uvedených v § 228 ods. 2, § 241 ods. 3, § 244, ods. 4 alebo § 283 ods. 5, alebo ak nemožno obžalovanému doručiť predvolanie na verejné zasadnutie odvolacieho súdu. V ďalšom poukázal na uznesenia a nálezy Ústavného súdu SR, pričom konštatoval, že z uvedenej judikatúry vyplýva, že súd nie je povinný predložiť prejudiciálnu otázku len v 3 prípadoch a to, keď otázka a odpoveď na ňu nemá súvis s rozhodnutím vo veci samej, otázka už bola súdnym dvorom vyriešená, resp. existuje k nej judikatúra a odpoveď na otázku je zrejmá aj bez výkladu súdnym dvorom. Zároveň pokiaľ vnútroštátny súd prejudiciálnu otázku nepredloží, pričom mal vnútroštátny súd o interpretácii práva sám pochybnosti, dochádza k porušeniu základného práva na súdnu ochranu, resp. práva na spravodlivý proces obvinenej osoby. V posudzovanom prípade sa jedná o aplikáciu smerníc na úseku DPH, ktoré sú transponované do zákona o DPH ako súčasť únievého práva, a preto sa aplikuje nielen únievé právo, ale aj ustanovenia Charty, a teda členský štát nepochybne vykonáva právo únie a nepoložením prejudiciálnych otázok v súlade s vyššie uvedenou judikatúrou došlo k porušeniu práva na zákonného sudcu Súdneho dvora EÚ. Zo skutkovej vety obžaloby vyplýva, že skutok sa týka skrátenia dane z pridanej hodnoty, pričom skutok je právne kvalifikovaný ako zločin skrátenia dane a poistného

podľa § 276 ods. 1, 4 Tr. zákona účinného od 01.01.2012. Po novele Tr. zákona je tento skutok potrebné kvalifikovať podľa § 276 ods. 1, 3 Tr. zákona. V danom prípade tak ide nepochybne o aplikáciu smerníc na úseku DPH, ktoré sú transponované do zákona o DPH ako súčasť únievého práva, a preto sa aplikuje nielen únievé právo, ale aj ustanovenia Charty, a teda členský štát nepochybne vykonáva právo únie. Tiež zdôrazňuje, že z pohľadu individualizácie trestu, pri ktorej je potrebné prihliadať na všetky okolnosti prípadu a páchatel'a, a teda aj na to, že bol vyrubený rozdiel dane uhradený a to ním konajúcim v mene predmetnej spoločnosti, pričom pre individualizáciu trestu nehrá rolu fakt, že spoločnosť D + P s.r.o. nie je obvinenou v trestnom konaní a on je fakticky fyzickou osobou s vlastnou subjektivitou a trestnoprávnou zodpovednosťou. Je si vedomý skutočnosti, že obchodná spoločnosť D + P s.r.o. je iný právny subjekt ako on, ktorý je fyzickou osobou, avšak stále sa jedná o právnickú osobu konajúcu prostredníctvom neho ako konateľ'a a teda pokiaľ on ako konateľ predmetnej spoločnosti v mene spoločnosti vyrubený rozdiel dane uhradil, je to stále faktické konanie jeho i keď v postavení konateľ'a spoločnosti. Vzhľadom na uvedené, v posudzovanom prípade vzniká dôvodná otázka, či je v súlade s čl. 47, 48 a 49 ods. 3 Charty taký postup súdu, ktorý pri výmere trestu nijako neprihliadne na výsledky daňového konania spoločnosti D + P s.r.o. v rámci, ktorej mal konať protiprávne a následný vyrubený rozdiel dane uhradil, pričom daňové konanie predchádzalo trestnému konaniu vedenému voči nemu. Má za to, že nakoľko v daňovom konaní došlo k vyrubeniu daňovej povinnosti, dochádza tým k zásahom do jeho majetkovej sféry. Zásahy do práva na pokojné užívanie majetku musia byť v súlade s princípom zákonnosti a sledovať legitímny cieľ takými prostriedkami, ktoré možno považovať za primerané. Môže ísť len o také zásahy, ktoré sú v súlade s verejným záujmom. Vo vzťahu k rušivým zásahom je vždy potrebné skúmať flexibilitu, dĺžku trvania, určenie majetku, poskytnutie náhrady a tiež rovnováhu medzi záujmami jednotlivca a spoločnosti. Na základe uvedeného je potom potrebné vykonať eurokomformný výklad sporných otázok v nadväznosti na článok Charty. V nadväznosti na uvedené i zmienené právo EÚ má za to, že súd nesmie opomenúť vykonať právnu úpravu Európskej únie ako eurokonformný výklad v nadväznosti na výklad práva na prístup ku kompletnému spisovému materiálu z daňového konania, ako i čo do zohľadnenia uloženia daňových sankcií právnickej osobe. S poukazom na uvedené navrhol, aby konajúci senát Krajského súdu v Prešove podľa § 318 ods. 1 Tr. poriadku prerušil odvolacie konanie a vec predložil Súdnemu dvoru Európskej únie na rozhodnutie o prejudiciálnych otázkach tam uvedených, následne, aby vykonal v rámci odvolacieho konania dôkazy a to prehratie obrazových záznamov z USB o stavbe Apolka Bratislava a prečítanie listinných dôkazov a to 5 ks fotografií súvisiacich so stavbou L., prirátanie znalca alebo inej odborne spôsobilej osoby, aby posúdila aké práce mali alebo nemali byť na stavbe vykonané a boli, či neboli dodané, oboznámenie kompletného spisu z daňového konania a kompletne všetkých rozhodnutí správcu dane ako prvostupňového, tak i odvolacieho a to za účelom zistenia, či sa voči rozhodnutiam správcu dane bránil, či podával opravné prostriedky, vyjadrenia, rozporoval závery výsledkov daňových kontrol a riadne sa zúčastňoval daňových konaní pred správcom dane, oboznámenie všetkých dôkazov, ktoré boli vykonané v daňovom konaní, t. j. všetky výsluchy svedkov, znalecké posudky, vyjadrenia, obhliadky a posúdenie ich relevantnosti vo vzťahu k trestnému konaniu a následne, aby rozhodol tak, že odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Poprad zamietol podľa § 319 Tr. poriadku a podľa § 285 písm. a/ Tr. poriadku ho spod obžaloby oslobodil, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je stíhaný.

Obžalovaný svoje odvolanie doplnil podaním označeným ako Návrh na doplnenie dokazovania doručeným krajskému súdu elektronickými prostriedkami s kvalifikovaným elektronickým podpisom prostredníctvom obhajcu dňa 02.05.2025. Namietal, že doposiaľ žiadnym priamym dôkazom súd nepreukázal, že stavebné práce a služby fakturované spoločnosťou Palmdale s.r.o. neboli spoločnosti D + P s.r.o., ktorej bol konateľom, dodané. Takéto svoje tvrdenie totiž súdy nepreukázali žiadnym porovnaním technických parametrov a už vôbec nie vysvetlením alebo analýzou, resp. vykonaním dokazovania položiek predmetných konkrétnych faktúr a v nich uvedených stavebných prác a ich porovnaním s realitou na stavbe Apolka Centrum, ktorej sa týkali a ktorá aj reálne v Bratislave stojí. Takéto tvrdenie súdom nevychádzalo zo žiadneho znaleckého alebo iného odborného vyjadrenia alebo posúdenia odborne spôsobilou osobou. Inými slovami, súd sám bez ďalšieho nie je stavebný odborník, aby vedel aké práce majú alebo nemajú byť na stavbe vykonané. Takýmto stavebným odborníkom nie je ani prokuratúra, ani daňový úrad, nakoľko všetko sú to subjekty, ktoré v stavebníctve nepracujú a stavebné práce nevykonávajú a bez vyjadrenia odborne spôsobilej osoby nemôžu mať vedomosť, čo konkrétne ktorá stavba obnáša. Z uvedeného dôvodu navrhol odvolaciemu súdu vykonať dôkazy, a to jeho výsluch, výsluch osoby A. B. st., ktorý bol v rozhodnom období konateľom a 50 % spoločníkom spoločnosti D + P s.r.o., výsluch svedkyne J. B., ktorá bola účtovníčkou spoločnosti, výsluch svedka N. I., ktorý pracoval ako externý stavebný majster na projekte Apolka Centrum, výsluch svedka G. N. O.,

ktorý zastával funkciu stavbyvedúceho na projekte Apolka Centrum, výsluch svedka A. B., ktorý pôsobil ako stavebný majster na projekte obchvatu Galanty pre spoločnosť Vion a.s., výsluch svedka A. B. ml., ktorý pracoval ako technik na projekte Apolka Centrum a výsluch svedka E. P., ktorý bol zamestnancom spoločnosti D + P s.r.o. Pokiaľ opakovane namietali, že v konaní doposiaľ nebolo produkovaný, ani vykonaný žiaden dôkaz, ktorý by dokazoval, či sa dané práce mohli alebo nemohli uskutočniť, navrhol vypočuť uvedených svedkov za účelom preukázania vykonania prác na danom mieste, pretože uvedené osoby na stavbe reálne pracovali a potrebné skutkové okolnosti vnímali svojimi zmyslami, teda sa jedná o priamych svedkov a doposiaľ vypočutí neboli.

Prokurátor ním podané odvolanie odôvodnil podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 16.02.2023. Namietal, že s napadnutým rozsudkom vo vzťahu k výroku o treste sa nestotožňuje, považuje ho za nezákonný z nasledovných dôvodov. Súd sa pri určení výmery a druhu trestu neriadil ustanoveniami Tr. zákona. Obžaloba bola podaná aj pre skutok, ktorý spočíva v neoprávnenom uplatnení odpočítania dane z pridanej hodnoty spoločnosťou D + P s.r.o. za zdaňovacie obdobie október 2012, a teda aj pre čiastkový útok pokračovacieho zločinu skrátenia dane a poistného, ktorý obžalovaný dokonil dňa 26.11.2012. Súd mal tak ukladať obžalovanému trest podľa Tr. zákona účinného od 01.10.2012, ktorým do Tr. zákona bola zakotvená povinnosť obligatórne ukladať trest zákazu činnosti nad polovicu trestnej sadzby pri spáchaní kvalifikovaných skutkových podstát daňových trestných činov. V tomto prípade obžalovaný A. B. mal spáchať skutok právne kvalifikovaný ako zločin skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 4 Tr. zákona, trest zákazu činnosti mal byť uložený obligatórne nad polovicu trestnej sadzby, ktorá je 5 rokov a 6 mesiacov. S poukazom na uvedené navrhol, aby Krajský súd v Prešove ako odvolací zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a v súlade s ustanovením § 322 ods. 3 Tr. poriadku vo veci sám rozhodol.

Na základe takto riadne a včas podaných odvolaní krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolávatelia podali odvolania, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc aj na chyby, ktoré neboli odvolaniami vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora je dôvodné.

Prvostupňový súd odvolaniami napadnutý rozsudok odôvodnil tým, že vykonaným dokazovaním skutkový stav bol zistený spoľahlivo, o ňom nie sú dôvodné pochybnosti a rozsah vykonaného dokazovania postačuje na rozhodnutie vo veci, žalovaný skutok sa stal, spáchal ho obžalovaný a to tak, ako to uviedol vo výroku tohto rozsudku. Pri ustálení predmetného skutkového a právneho stavu konajúci súd vychádzal z výpovedí samotného obžalovaného A. B. a svedkov N. Q. E., N. I. R., E. D. H., E. B., G. I. F., N. Q. M., E. E. S., zo záverov znaleckého posudku znalca G. A. B., čiastočne aj z výpovedí svedkov E. K., G. E. B. a B. T. a z listinných dôkazov, protokolov príslušného Daňového úradu Prešov, pobočka Poprad č. 9712402/5/65845/2014 zo dňa 09.01.2014 a č. 9712402/5/512102/2014 zo dňa 24.02.2014, spolu s príslušnými listinami v podobe rozhodnutia Daňového úradu Prešov č. 9712402/57/733824/2014 zo dňa 25.02.2014, súčasťou ktorých bola aj zápisnica o ústnom pojednávaní príslušného daňového orgánu, ktorý rozhodoval o daňovej povinnosti, výške dane v rámci daňovej kontroly vykonanej v súlade so zákonom, dožiadania správy príslušných Daňových úradov Prešov a Trnava, správ bankových spoločností F., a.s. a I. a iných právnych subjektov, príslušných daňových priznaní obchodnej spoločnosti D + P s.r.o. k dani z pridanej hodnoty za obdobie január až jún 2012 a za obdobie október 2012, dodávateľských faktúr vyhotovených obchodnou spoločnosťou Palmdale, čísel tam uvedených, z výpisov bankových účtov spoločnosti D + P s.r.o, príslušných príjmových a výdavkových pokladničných dokladov, z výpisov obchodného registra obchodných spoločností D + P s.r.o. a Palmdale s.r.o., majúúc súčasne za to, že vo veci nie je potrebné vykonať ďalšie dôkazy v zmysle návrhov obhajcu a obžalovaného. Obžalovaný A. B. priznal, že medzi spoločnosť D + P s.r.o a spoločnosťou Palmdale s.r.o prebiehali úhrady za vykonané stavebné práce a iné služby a to, že za spoločnosť Palmdale vystupoval navonok, že preberal aj odovzdával peniaze v hotovosti alebo výberom z účtu spoločnosti Palmdale s.r.o., dokonca priznal, že za spoločnosť Palmdale s.r.o preberal a odovzdával aj účtovné doklady a bránil sa len tým, že podľa neho to bolo bežné konanie pri realizácii jednotlivých stavieb. Na základe vykonaných dôkazov sa konajúci súd oprávnenne domnieva, že žalovanému konaniu obžalovaného predchádzalo a súbežne s ním prebiehalo aj konanie, resp. nekonanie iných osôb (vtedajších konateľov obchodnej spoločnosti Palmdale s.r.o), ktorí sa tak stali tzv. bielymi koňmi a medzičlánkom slúžiacim práve na to, aby sa vystavením faktúr za nezrealizované alebo reálne nadhodnotené až fiktívne práce obžalovaný A. B. neoprávnenne domohol odpočtu príslušnej dane z pridanej hodnoty. Len týmto spôsobom sa obžalovaný mohol dostať k účtom a finančným prostriedkom

obchodnej spoločnosti Palmdale s.r.o., s ktorými, aj podľa výpovedí viacerých svedkov, preukázateľne manipuloval. Svedkovia H., U., M. a T. zhodne potvrdzovali, že to bola práve osoba obžalovaného, ktorá vo vzťahu k nim konala za spoločnosť Palmdale s.r.o. a ktorá im vyplácala finančné prostriedky za vyhotovené práce, buď v hotovosti alebo po ich výbere z bankového účtu, hoci na takéto konanie nebola oprávnená. Súd poukazuje na výpoveď svedkyne E. D. H., ktorá uviedla, že v žalovanom období spoločnosť Palmdale s.r.o. nemala personálne zabezpečenie a ani materiálne zabezpečenie na výkon stavebných prác a na listinné dôkazy v podobe správ príslušných dopravných inšpektorátov, ktoré objektívne svedčili pre to, že obchodná spoločnosť D + P s.r.o. a obchodná spoločnosť Palmdale s.r.o. neboli vlastníčkami, ani držiteľmi príslušných nákladných motorových vozidiel s výnimkou osobných motorových vozidiel značky Mercedes Benz, patriacich obchodnej spoločnosti D + P s.r.o., ktorými by mohli vykonávať také práce a služby, ktoré boli uvedené v príslušných faktúrach. V tejto súvislosti je potrebné poukázať aj na to, že dňa 24.10.2012 došlo k zrušeniu živnostenského oprávnenia pre spoločnosť Palmdale s.r.o., medzi inými aj k oprávneniu živnosti uskutočňovania stavieb a ich zmien pre nesplnenie všeobecnej podmienky prevádzkovania živnosti konateľa spoločnosti B. E.. Vyššie uvedené dôkazy jednotlivito i súhrnne, podľa názoru konajúceho súdu, objektívne preukázali, že predmetné faktúry boli vystavené výlučne za účelom zníženia daňovej povinnosti spoločnosti D + P s.r.o., za súčasného neoprávneného odpočítania dane z pridanej hodnoty.

Krajský súd konštatuje, že v predmetnej trestnej veci už jedenkrát rozhodol, keď rozsudkom zo dňa 12.04.2023, sp. zn. 4To/6/2023 podľa § 321 ods. 1 písm. d/, e/ Tr. poriadku zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku obžalovaného A. B. uznal za vinného zo zločinu skrátania dane a poistného podľa § 276 ods. 1, 4 Tr. zákona účinného od 01.10.2012, na skutkovom základe v predmetnom rozsudku uvedenom a obžalovanému uložil nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov, so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ako aj trest zákazu činnosti výkonu štatutárneho orgánu právnickej osoby na 6 rokov, pričom odvolanie obžalovaného zamietol.

Na základe dovolania obžalovaného Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom zo dňa 19.02.2025, sp. zn. 4Tdo/77/2023 vyslovil, že rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 4To/6/2023 z 12.04.2023 bol z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku porušený zákon v ustanovení § 168 ods. 1 Tr. poriadku v neprospech obvineného A. B., pričom zrušil rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 4To/6/2023 z 12.04.2023, ako aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad. Podľa § 388 ods. 1 Tr. poriadku prikázal Krajskému súdu v Prešove, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Zároveň na základe § 380 ods. 2 Tr. poriadku obvineného A. B. nezobral do väzby. Najvyšší súd v odôvodnení svojho rozhodnutia konštatoval, že súd svoj záver o ne/vine obvineného zo spáchania daňového trestného činu, vrátane trestného činu skrátania dane a poistného podľa § 276 Tr. zákona, nesmie oprieť výlučne o dokazovanie v rámci daňového konania, pretože daňové konanie je založené na iných princípoch ako konanie trestné, vzhľadom na to, že subjekt daňového konania je povinný sám svoje tvrdenie preukázať, avšak v trestnom konaní musia vinu obvinenému spoľahlivo, bez dôvodných a rozumných pochybností preukázať OČTK s tým, že obvinený nie je povinný svoju vinu preukazovať, čo znamená, že súd svoj záver o ne/vine obvineného zo spáchania daňového trestného činu musí oprieť primárne o dôkazy vykonané samostatne v trestnom konaní, pričom nič nebráni súdu, aby podporne, rešpektujúc princíp prezumpcie nevinoty, oprel svoje závery aj o výsledky daňových konaní, každopádne však tieto dôkazy nemôžu predstavovať jediný, resp. rozhodujúci usvedčujúci dôkaz. Z odôvodnenia rozsudku krajského súdu vyplýva, že odvolací súd za ťažiskové považoval výpovede svedkov, ktorí vykonávali daňové kontroly, ktorí svedkami skutku neboli a krajský súd sa pri odôvodňovaní svojho rozhodnutia zamerail na výsledky daňových kontrol bez toho, aby primárne hodnotil dôkazy vykonané v trestnom konaní, aj keď poukázal na výpovede svedkov H., T. a U. v tom smere, že za spoločnosť Palmdale konal obžalovaný, avšak urobil tak bez bližšieho vysvetlenia vplyvu týchto výpovedí na dôkaznú situáciu. V reakcii na odvolacie námietky obvineného pripustil, že niektorí svedkovia prítomnosť bratov E., konateľov spoločnosti Palmdale s.r.o., na stavbe potvrdili a iní svedkovia ich zase nevideli, nepoznali, pričom aj ich prítomnosť na stavbe neznamená to, že dotknuté práce spoločnosť Palmdale s.r.o. aj vykonala. Z takejto argumentácie však plynie len to, že bratia E. (konatelia spoločnosti Palmdale s.r.o.) na dotknutej stavbe mohli byť, ale aj nemuseli a ich spoločnosti pripisované práce táto spoločnosť vykonať mohla, ale aj nemusela. Takýto nejednoznačný záver však o vine obvineného spoľahlivo nesvedčí. Bolo preto povinnosťou krajského súdu vysvetliť z akého dôvodu uveril svedkom, ktorí tvrdili, že konatelia spoločnosti Palmdale s.r.o. na dotknutú stavbu nechodili, na podklade akých úvah a dôkazov dospel k

záveru, že práce dotknutou spoločnosťou vykonané neboli a prečo svedkom, ktorí tvrdili, že spomínaní konatelia na stavbu chodili neuveril a aké závery z tejto skutočnosti vyplynuli vysvetlil. Nie je zrejmé za akým účelom krajský súd poukazoval na výpovede svedkov B. a F. v časti záverov znaleckého posudku vykonaného v daňovom konaní ohľadom informácií, že dotknutá stavba mala byť nadhodnotená. Nezrozumiteľne vyznieva aj záver krajského súdu v tom smere, že vzhľadom na značné množstvo faktúr, ktorých obsahom je súpis prác, nebolo zrejmé, či ide o práce nezrealizované, nadhodnotené alebo fiktívne, avšak je zrejmé, že práce a materiály boli fakturované v rozpore so skutočnosťou. K uvedenému sa žiada uviesť, že krajský súd si mal v prvom rade ujasniť či pre záver, že obvinený mal skrátiť daň potrebuje dokazovať či práce, ktoré mala spoločnosť Palmdale s.r.o. dodať pre spoločnosť D + P s.r.o. boli v skutočnosti vykonané, prípadne nadhodnotené alebo fiktívne. Konštatovaním, že nebolo zrejmé, či išlo o práce nezrealizované, nadhodnotené alebo fiktívne by odvolací súd priznal dôkaznú núdzu, majúcu za následok nevyhnutnosť aplikácie zásady in dubio pro reo. Javí sa, že krajský súd sa pri odôvodnení viny obvineného uspokojil so závermi daňových kontrol, prípadne dokazovania vykonaného v daňovom konaní. Je potrebné uviesť aj to, že vychádzajúc z ustanovenia § 168 ods. 1 Tr. poriadku, vysvetlenie prečo súd prvého stupňa nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov prehratím záznamov z USB kľúča, ktoré mali podľa obvineného preukázať vykonané práce na stavbe Apolka Bratislava v roku 2012, oboznámením 5 ks fotografií, ktoré predložil obhajca obvineného na účely vizuálneho posúdenia stavby Apolka centrum, malo byť obsiahnuté aj v jeho rozsudku, nielen v zápisnici o hlavnom pojednávaní. Nie je porušením práva na obhajobu, ak súd nevyhoví návrhu obvineného na doplnenie dokazovania, pokiaľ sa ním zaoberal a odmietnutie jeho nevykonania dostatočným spôsobom vysvetlil. Strohé odôvodnenie odmietnutia návrhu na doplnenie dokazovania okresného súdu konštatovaním, že toto dokazovanie sa týka okolnosti nepodstatnej pre rozhodnutie vo veci by bolo postačujúce, ak by súdy nižšieho stupňa dostatočným spôsobom vysvetlili, že pre svoj záver o vine obvineného nepotrebovali dokazovať či práce, ktoré mali byť vykonávané spoločnosťou Palmdale s.r.o. boli nezrealizované, nadhodnotené alebo fiktívne, v opačnom prípade je vysvetlenie poskytnuté súdom prvého stupňa nepostačujúce a nezrozumiteľné. Zo skutkovej vety, ako ju ustálili súdy nižšieho stupňa, zjednodušene povedané plynie, že obvinený ako konateľ obchodnej spoločnosti D + P s.r.o. podal v rozhodnom období daňové priznania, pričom z týchto daňových priznaní je zrejmé akú vlastnú daňovú povinnosť obvinený za dotknutú spoločnosť priznal, v akej výške si odpočítal daň z pridanej hodnoty z faktúr od dodávateľa spoločnosti Palmdale s.r.o. za stavebné práce s tým, že zo skutku ďalej plynie, že spomínaný dodávateľ tieto stavebné práce reálne nedodal, preto obvinený ako konateľ spoločnosti D + P s.r.o. si nemohol daň z pridanej hodnoty, ktorú mal z týchto faktúr zaplatiť, odpočítať od vlastnej daňovej povinnosti. Spomínaná skutková veta vychádzala z predpokladu, že stavebné práce z faktúr, za ktoré mal obvinený odvieť daň z pridanej hodnoty daňovému úradu podľa právnej úpravy platnej v roku 2012 vykonané boli, preto nebolo potrebné ďalej dokazovať aké práce na stavbách vykonané neboli, či malo ísť o práce fiktívne alebo nadhodnotené (to sa obvinenému nekládlo za vinu), nebolo preto potrebné pribrať do konania znalca a ani inú odborne spôsobilú osobu, ktorá by tieto skutočnosti posúdila, porovnať skutočný stav so stavom plynúcim z vystavených faktúr, či v skutku detailne opisovať súpis vykonaných prác, nebolo potrebné ani prehrávať obsah USB kľúča, či oboznamovať fotografie nasvedčujúce tomu, že práce skutočne vykonané boli a nebolo potrebné v tomto smere ani vypočúvať pracovníkov daňových úradov, poukazovať na znalecké dokazovanie v rámci daňového konania, keďže nimi preukazované skutočnosti neboli obvinenému kladené za vinu. Nadbytočným je tvrdenie krajského súdu, vzhľadom na značné množstvo faktúr, ktorých obsahom je súpis prác, že nebolo zrejmé, či ide o práce nezrealizované, nadhodnotené alebo fiktívne, keď zo skutku je zrejmé, že tieto práce boli považované za vykonané, dodané a či v skutočnosti boli nezrealizované, nadhodnotené alebo fiktívne nebolo predmetom dokazovania v prejednávanej veci. Zo skutku ustáleného súdmi nižšieho stupňa však plynie, že tieto práce nemala vykonať spoločnosť Palmdale s.r.o. ako subdodávateľ, ale spoločnosť D + P s.r.o., preto si od dane z pridanej hodnoty, ktorú fakturovala objednávateľovi stavby, teda od dane na výstupe nemohla odpočítať daň na vstupe, teda daň z pridanej hodnoty, ktorú spoločnosť D + P s.r.o. fakturovala spoločnosť Palmdale s.r.o., pretože ich nemala vykonať. Preto sa súdy nižšieho stupňa pri odôvodňovaní svojich rozhodnutí mali zamerať na vysvetlenie na základe akých vykonaných dôkazov a akými úvahami sa riadili pri vyvedení záveru, že spoločnosť Palmdale s.r.o. v skutočnosti žiadne práce nemala vykonať, ale mala to byť spoločnosť D + P s.r.o., prípadne s inými subdodávateľmi s tým, že bolo namieste poukázať na skutočnosť, že spoločnosť Palmdale s.r.o. bola v daňovom konaní nekontaktná, ale len ako na podporný dôkaz zapadajúci do reťaze ostatných vo veci vykonaných dôkazov. Každopádne ťažiskovými dôkazmi, ktoré mohli túto skutočnosť preukazovať a na ktoré sa mali súdy nižšieho stupňa zamerať boli výpovede svedkov pracujúcich na dotknutej stavbe, z ktorých výpovedí vyplynulo, že za spoločnosť Palmdale s.r.o. mali vystupovať iné osoby, vrátane obžalovaného a

nie konatelia E., tieto iné osoby aj za spoločnosť Palmdale s.r.o. mali podpisovať preberacie protokoly s tým, že bolo úlohou súdov nižšieho stupňa dôsledne vysvetliť prečo neuveril tým svedkov, ktorí tvrdili, že bratov E. na stavbe videli, aj s ohľadom na nepresvedčivosť vysvetlenia rozporov vo svojich tvrdeniach (svedkovia J., K.), nepoznanie spoločnosti Palmdale s.r.o. (svedkyňa G. L.), či práve s ohľadom na podpisovanie preberacích protokolov za spoločnosť Palmdale s.r.o. (svedkovia G. L., J.) v kontexte záverov znaleckého dokazovania z odboru ekonómie a manažmentu, z ktorého plynie, že v zmysle účtovných podkladov spoločnosti Palmdale s.r.o., všetky finančné prostriedky prijaté na jej bankový účet boli ešte v ten istý deň vybraté v hotovosti, pričom dotknutá spoločnosť nedisponovala žiadnym materiálnym, ani personálnym vybavením a následne bola zrušená. Vo vzťahu k námietkam obvineného, že okresný súd postupoval svojvoľne, keď nevypočul ani jedného z bratov E., najvyšší súd uviedol, že zo zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 20.06.2022 plynie, že po tom čo sa nedostavili bratia E. na hlavné pojednávanie, boli so súhlasom obvineného a prokurátora prečítané zápisnice o ich výpovediach z prípravného konania, ku ktorým obvinený nepovažoval za potrebné vyjadriť sa. Pokiaľ obvinený súhlasí s čítaním zápisnice o výpovedi svedka a nežiada jeho osobný výsluch neznamená to, že tento postoj nemôže v ďalšom konaní zmeniť, avšak takúto zmenu svojho postoja musí náležite vysvetliť. V prejednávanej veci však takéto vysvetlenie neplynie ani zo záverečnej reči obhajcu obvineného, ani z podaného odvolania. Na strane druhej, faktom je, že krajský súd v reakcii na odvoláciu námietku obvineného, že súd prvého stupňa dotknutých svedkov nevypočul, ani nevyvinul snahu na zabezpečenie ich účasti a nezameral sa na zisťovanie opodstatnenosti zmeny postoja obvineného, ktorý súhlasil s čítaním zápisnice o ich výpovedi a jeho odôvodnenia, ale obmedzil sa len na ničím nepodporené konštatovanie, že nebol dôvodný predpoklad, že na hlavnom pojednávaní vypovedať budú. Je nutné poznamenať, že pokiaľ prokurátor podal odvolanie len čo do trestu, i keď obsah jeho dôvodov tomu nenasvedčuje, keďže v podstate namietal aj právnu kvalifikáciu ustáleného skutku, preto bolo potrebné sa s takýmto tvrdením prokurátora vysporiadať a ak krajský súd zamietol odvolanie obvineného, z napadnutého rozhodnutia potom nie je zrejmé na podklade akého opravného prostriedku odvolací súd zmenil aj výrok o vine rozsudku súdu prvého stupňa.

Odvolací súd, po preskúmaní odvolaniami napadnutého rozsudku, ako aj obsahu predloženého spisu, v prvom rade v celom rozsahu poukazuje na vykonanie dôkazov týkajúcich sa skutku, ktorý bol odvolacím súdom posúdený ako zločin skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 3 Tr. zákona účinného od 06.08.2024. Vo vzťahu k tomuto skutku boli vykonané dôkazy pred súdom prvého stupňa v dostatočnom rozsahu potrebnom na zistenie a ustálenie skutkového stavu veci a to zákonným spôsobom. Z takto procesne zabezpečených dôkazov následne okresný súd vyvodil skutkové okolnosti, pričom tieto majú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania. Tieto skutkové okolnosti považuje krajský súd za správne a s nimi sa stotožnil a keďže súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia rozviedol jednotlivé dôkazy, z ktorých pri ustálení skutkového stavu vychádzal, odvolací súd na toto rozhodnutie súdu prvého stupňa, z dôvodu neopakovania tých istých okolností a skutočností v celom rozsahu odkazuje. Krajský súd rovnako konštatuje, že aj prípravné konanie bolo vykonané procesným spôsobom a dôkazy boli zaobstarané v dostatočnom rozsahu odôvodňujúcom podanie obžaloby. Súd prvého stupňa sa s týmito dôkazmi vysporiadal v celom rozsahu a to aj s prihliadnutím na návrhy a námietky procesných strán.

Výsledky vykonaného dokazovania v danom prípade vyznievajú jednoznačne a tvoria ucelený celok tak priamych, ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých bez akýchkoľvek pochybností je možné vyvodiť záver, že obžalovaný A. B. spáchal skutok jemu kladený za vinu tak, ako ho ustálili vo veci konajúce súdy. Úplnosť vykonaných dôkazných prostriedkov vytvorila vo veci nevyhnutný základ aj pre konanie nadriadeného súdu, ktoré spočívalo v zhodnotení dôkazov v zmysle zásad uvedených v § 2 ods. 12 Tr. poriadku, na vytvorenie záveru o tom, či k spáchaniu skutku došlo a ak áno, ako a k akému. Z obsahu odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa zároveň vyplýva, že uvedené hodnotenie dôkazov neodporuje základným princípom logického myslenia.

V súlade s uvedeným, aj s poukazom na odôvodnenie rozsudku Najvyššieho súdu SR zo dňa 19.02.2025, sp. zn. 4Tdo/77/2023, krajský súd konštatuje, že v zmysle obžaloby podanej na Okresný súd Poprad dňa 30.11.2021 sa obžalovanému A. B. kládlo za vinu, že ako konateľ obchodnej spoločnosti D + P s.r.o. a osoba zodpovedná za riadne plnenie daňových povinností tejto spoločnosti v úmysle skrátiť daň v jednotlivých daňových priznaniach obchodnej spoločnosti D + P s.r.o. k dani z pridanej hodnoty podaných v období od 27.02.2012 do 26.11.2012 príslušnému správcovi dane Daňovému úradu Prešov, pobočka Poprad uplatnil odpočítanie dane z pridanej hodnoty z faktúr vystavených dodávateľom,

obchodnou spoločnosťou Palmdale s.r.o. za dodané stavebné práce, ktoré však dodávateľ, obchodná spoločnosť Palmdale s.r.o. nedodala. S poukazom na právny názor vyslovený v rozsudku Najvyššieho súdu SR zo dňa 19.02.2025, sp. zn. 4Tdo/77/2023 a vzhľadom na skutkovú vetu obžaloby, z ktorej vyplýva, že práce na predmetnej stavbe z faktúr, za ktoré mal obvinený odvieť daň z pridanej hodnoty daňovému úradu vykonané boli, odvolací súd neskúmal, či malo ísť o práce fiktívne alebo nadhodnotené, ale skúmal, či tieto práce boli vykonané spoločnosťou Palmdale s.r.o. V prejednávanej trestnej veci stáli proti sebe antagonické výpovede na jednej strane obžalovaného, ktorý uviedol, že spoločnosť Palmdale mu dodávala pracovníkov a so spoločnosťou Palmdale komunikoval cez B. a M. E., svedka E. J., ktorý uviedol, že časť prác na realizácii stavby Apolka centrum bola vykonaná cez spoločnosť E. Palmdale, pričom na stavbe vždy videl niektorého z E., svedka J., ktorý uviedol, že za spoločnosť Palmdale chodili na stavbu bratia E., ktorí robili šalovanie, murovanie, betónovanie a na druhej strane výpovede svedka H., ktorý uviedol, že s obžalovaným spolupracoval na stavbe Apolka centrum ako živnostník a vykonával železiarske a armovacie práce pre spoločnosť Palmdale, avšak za túto spoločnosť konal obžalovaný, pričom osoby B. E. a M. E. nepozná, svedka G. E., ktorý uviedol, že na stavbe Apolka centrum pracoval ako statik, projektant, avšak s osobami bratov E. do kontaktu neprišiel, svedka T., ktorý uviedol, že jeho spoločnosť Csefitrans s.r.o. spolupracovala so spoločnosťou Palmdale s.r.o. na stavbe Apolka v Bratislave a predmetom spolupráce bola preprava debniaceho materiálu Doka na stavbu a zo stavby ťahačmi a návesmi, pričom spoločnosť Palmdale s.r.o. zastupoval A. B., s uvedenou osobou jednal, on (A. B.) objednával tovary a podpisoval všetky dokumenty a svedka U., ktorý uviedol, že vykonával tesárske a betonárske práce pre spoločnosť Palmdale, s ktorou mal zmluvu na stavbu Apolka centrum, hoci všetko zabezpečoval obžalovaný, ktorý za Palmdale aj vystupoval, pričom nevie o tom, aby na stavbe pracovali aj zamestnanci Palmdale, alebo tam mali mechanizmy. Z uvedeného dôvodu krajský súd skúmal, ktorej skupine dôkazov je možné uveriť, pričom dospel k záveru, že nie je možné uveriť tvrdeniu obžalovaného, že stavebné práce, za ktoré boli vystavené faktúry spoločnosťou Palmdale s.r.o., za ktoré si uplatnil odpočítanie dane z pridanej hodnoty obžalovaný, spoločnosť Palmdale s.r.o. reálne aj vykonala a toto jeho tvrdenie považoval za účelové, v snahe zbaviť sa trestnej zodpovednosti. V danom prípade je potrebné poukázať na skutočnosť, že aj keď obžalovaný uviedol, že tieto práce boli spoločnosťou Palmdale s.r.o. vykonané, pripustil, že za spoločnosť Palmdale s.r.o. vystupoval ako fyzická osoba on, hoci na to nebol splnomocnený, s tvrdením, že je to bežné. Rovnako výpoveď svedka E. J. o tom, že časť prác bola vykonaná cez spoločnosť bratov Murzovcov Palmdale s.r.o. a na stavbe vždy videl niektorého z bratov E. je nevierohodná z dôvodu, že uvedený svedok v prípravnom konaní uviedol, že spoločnosť Palmdale nepozná a mená M. E. a B. E. mu nič nehovoria, pričom pri odstraňovaní rozporov uviedol, že nevie prečo to tak uviedol, zrejme neporozumel otázke vyšetrovateľa a na hlavnom pojednávaní si na to spomenul, lebo si chystal podklady. Ani výpoveď svedka K. nevyznieva vierohodne, keď uviedol, že aj on sa, okrem J., J., L. a obžalovaného, zúčastňoval kontrolných dní, aj s B. E., ktorého neskôr mal upozorniť, že si nepreberá zásielky daňového úradu a tento mu mal tvrdiť, že je to chyba v schránke firmy, na čo mal požiadať obžalovaného, aby zrušil zmluvu so subdodávateľom Palmdale, nakoľko z jeho výpovede z prípravného konania vyplýva, že osoby M. a B. E. nepozná, pričom pri odstraňovaní rozporov uviedol, že ak v prípravnom konaní uviedol, že tieto osoby nepozná, tak si myslel, že sa ho pýtajú na to, či ich pozná osobne a nevie prečo takto vypovedal v prípravnom konaní. Nevierohodne vyznieva aj výpoveď svedka J., ktorý síce uviedol, že za spoločnosť Palmdale chodili na stavbu bratia E., ktorí robili šalovanie, murovanie, betónovanie, avšak z odovzdávacích a preberacích protokolov medzi odovzdávajúcim L. U. NS Stav a preberajúcim Palmdale s.r.o. vyplýva, že predmetné práce za objednávateľa dňa 05.04.2012 preberal on a za investora E. L. a dňa 20.03.2012 predmetné práce preberali za objednávateľa on, spolu s E. L.. Z uvedeného dôvodu dospel odvolací súd k záveru, že nie je možné uveriť tvrdeniu obžalovaného a v jeho prospech vypovedajúcich svedkov, že práce na predmetnej stavbe Apolka centrum v Bratislave vykonala spoločnosť Palmdale s.r.o., za ktorú mali konať ako konatelia bratia E., keďže časť svedkov a to G. B., H. a G. E. uviedli, že osoby B. a M. E. nepoznajú, z toho svedok H., ako aj svedok G. U. uviedli, že za spoločnosť Palmdale konal obžalovaný, resp. všetko zabezpečoval obžalovaný, ktorý za spoločnosť Palmdale aj vystupoval, pričom svedkovia E. J. a K., ktorí, tak ako aj obžalovaný, na hlavnom pojednávaní uviedli, že na predmetnej stavbe boli vykonávané práce cez spoločnosť bratov E. Palmdale s.r.o., v prípravnom konaní uviedli, že tieto osoby nepoznajú a svedok J. síce uviedol, že za spoločnosť Palmdale chodili na stavbu bratia E., ktorí robili šalovanie, murovanie, betónovanie, avšak z odovzdávacích a preberacích protokolov medzi odovzdávajúcim L. U. NS Stav a preberajúcim Palmdale s.r.o. vyplýva, že predmetné práce za objednávateľa dňa 05.04.2012 preberal on a za investora E. L. a dňa 20.03.2012 predmetné práce preberali za objednávateľa on, spolu s E. L..

Podporne k uvedenému je možné, podľa názoru krajského súdu, poukázať aj na výpovede svedkov, zamestnancov daňového úradu a to svedkyne E. D. H., ktorá uviedla, že vykonávala daňovú kontrolu s kolegyňou P. v obchodnej spoločnosti D + P s.r.o. za obdobie január až jún 2012 a október 2012, ktorej predmetom bol dodávateľsky subjekt, spoločnosť Palmdale s.r.o. a to dodanie služieb na základe faktúr, pričom chceli vypočítať aj konateľa spoločnosti Palmdale s.r.o., čo sa nepodarilo, cez Sociálnu poisťovňu zistili, že spoločnosť Palmdale zamestnancov nemá a pri kontrole bolo zistené, že dodanie služieb príslušným dodávateľom nebolo preukázané a na základe preverovania nebol preukázaný dôvod fakturácie vykonaných stavebných prác v mesiaci október 2012 od subdodávateľa Palmdale s.r.o., čím nevznikla na deklarovanom tovare alebo službe daňová povinnosť a na druhej strane nevznikol nárok na odpočítanie dane. Správca dane ďalej vykonal daňovú kontrolu dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie január až jún 2012 a touto kontrolou bola poverená s kolegyňou G. P., pričom výkonom kontroly sa zistilo, že kontrolovaný subjekt D + P s.r.o. si uplatnil odpočítanie dane na základe dodávateľských faktúr vystavených dodávateľom, spoločnosťou Palmdale s.r.o., za účelom preberania a dodania tovarov a služieb, správca dane cestou dožiadania preveroval tieto skutočnosti, pričom príslušný správca dane Daňový úrad Bratislava zaslal negatívnu odpoveď, že sa nepodarilo skontaktovať s konateľom daňového subjektu Palmdale s.r.o., ani sa nepodarilo konateľa obchodnej spoločnosti Palmdale s.r.o. B. E. zabezpečiť na vykonanie výsluchu svedka. Zároveň sa zistilo, že spoločnosť Palmdale s.r.o. nie je, ani nebola registrovaná v Sociálnej poisťovni ako zamestnávateľ a podľa výsledkov preverovania nebol preukázaný reálny pôvod fakturácie vykonania stavebných prác za zdaňovacie obdobie od subdodávateľa Palmdale s.r.o., čím nevznikla pri deklarovanom tovare alebo službe daňová povinnosť a na druhej strane nevznikol nárok na odpočítanie dane. Zároveň bolo zistené, že spoločnosť Palmdale nemá personálne, ani materiálne zabezpečenie na výkon stavebných prác, neboli ani preukázané dôkazy preukazujúce obstarávanie takýchto prác spoločnosťou Palmdale s.r.o. od iných subdodávateľov, a preto správca dane mal za to, že faktúry boli vystavené za účelom znižovania daňovej povinnosti spoločnosti D + P s.r.o.

Podporne krajský súd poukazuje aj na výpoveď svedkyne B., ktorá je zhodná s výpoveďou svedkyne H., ktorá uviedla, že vykonávala daňové kontroly u daňového subjektu Apolka centrum s.r.o. za obdobie 6/2012 a od 7/2012 do 11/2012 a tiež za 1 – 2/2012 a 4 – 5/2012, pričom kontrolou bolo zistené, že dodávky od spoločnosti Palmdale s.r.o. neboli a ani nemohli byť reálne dodané spoločnosti D + P s.r.o. a spoločnosť Palmdale na výzvu daňového úradu nevedela ničím preukázať, že stavebné práce pre spoločnosť D + P s.r.o. vykonala, resp. reálne dodala. V daňovom konaní bol vypočutý svedok B. E., konateľ spoločnosti Palmdale s.r.o., ktorý uviedol, že nedisponuje žiadnymi dokladmi, lebo údajne všetky doklady za celú existenciu spoločnosti mu zhoreli v aute, vrátane notebookov a záloh, ako aj účtovníctva. Z uvedených zistení bolo vyhodnotené, že B. E. nevedel nijakým hodnoverným spôsobom preukázať dodanie služieb deklarovaných v uvedených faktúrach, pričom znaleckým dokazovaním bolo zistené, že stavba bola nadhodnotená, kde spoločnosti D + P s.r.o. a Krypton s.r.o. vyfakturovali na uvedenú stavbu celkom dodania vo výške 11.294.139,15 eur s DPH a posudkom bol zistený najpravdepodobnejší odhad vykonaných a dodaných stavebných prác a materiálu vo výške 4.600.507,53 eur za obdobie od mája 2010 do decembra 2012. Dokazovaním bolo zistené, že na stavbu boli reálne dodávané služby a tovary ale nie od dodávateľa Palmdale s.r.o. a rozhodne nie v takom rozsahu, ako to bolo deklarované na faktúrach.

Rovnako podporne vo vzťahu k uvedeným dôkazom vyznieva aj výpoveď svedka F., ktorý uviedol, že vykonával kontrolu za obdobia 6/2012, od 7 do 11/2012, 1 až 2/2012 a 4 až 5/2012, pričom kontrolou bolo zistené, že dodávky od spoločnosti Palmdale neboli alebo nemohli byť reálne dodané spoločnosti D + P s.r.o, svedok B. E., konateľ spoločnosti Palmdale s.r.o. uviedol, že nedisponuje žiadnymi dokladmi, lebo za celú existenciu spoločnosti mu zhoreli v aute, vrátane notebookov a záloh a účtovníctvo nevedel rekonštruovať, nevedel sa vyjadriť k jednotlivým faktúram a nepamätal si na vykonané práce a nevedel hodnoverne preukázať žiadnym spôsobom dodanie služieb deklarovaných v uvedených faktúrach, pričom znaleckým dokazovaním bolo preukázané, že stavba Apolka centrum bola nadhodnotená s tým, že spoločnosti D + P s.r.o. a Krypton s.r.o. vyfakturovali na uvedenú stavbu dodania vo výške 11.294.139,15 eur a posudkom bolo zistené, že najpravdepodobnejší odhad vykonaných dodaných stavebných prác a materiálu bol vo výške 4.600.507,53 eur za obdobie máj 2010 až december 2012.

Vo vzťahu k výpovediam svedkov B. a F. o tom, že stavba L. centrum mala byť výrazne nadhodnotená, čo vyplynulo zo záverov znaleckého posudku, pričom bolo zistené, že spoločnosti D + P s.r.o. a Krypton s.r.o. vyfakturovali na predmetnú stavbu dodania vo výške 11.290.439,15 eur s DPH, avšak posudkom

bolo preukázané, že odhad vykonaných dodaných stavebných prác a materiálu je vo výške 4.600.507,53 eur za obdobie máj 2010 až december 2012 krajský súd dodáva, že v prejednávanej trestnej veci uvedené naznačuje fingovanie dodávok a faktúr na predmetnej stavbe v rozpore s realitou.

Zároveň z výpovede svedka B. vyplýva, že sa stal konateľom spoločnosti D + P s.r.o., ktorá sa zlúčila so spoločnosťou Cleanex južanka s.r.o., ako aj bol konateľom spoločnosti Rokov Slovakia s.r.o., ktorá sa tiež zlúčila so spoločnosťou Cleanex južanka s.r.o., pričom zlúčenie sa uskutočnilo dňa 28.04.2016 na notárskom úrade N. B. J. a konateľom sa stal z dôvodu, aby si prilepšil k dôchodku, že bude robiť so synom K. B. stavebnú a klampiarsku prácu, avšak dopadlo to tak, že kdekoľvek sa angažovali o pracovnú ponuku, automaticky boli vylúčení zo všetkých súťaží, nakoľko firma D + P s.r.o. mala veľmi zlé renomé, preto sa tejto spoločnosti zbavil. Konateľom obchodnej spoločnosti sa stal tak, že sa stretával so známym, P. J., ktorý zháňa ľudí, na ktorých sa dajú napísať firmy, bielych koňov, i keď on súhlasil pod podmienkou, že s touto firmou chce naozaj podnikáť a pomôcť synovi a sebe prilepšiť k dôchodku. Svedok zároveň uviedol, že od podpísania listín u notára, už tých pánov nevidel, avšak mal telefonát, kde mu nejaký muž z neznámeho čísla povedal „dávaj si pozor, čo budeš hovoriť, aby si nedostal po papuli“ a zavesil. Vo vzťahu k svedkovi B. bol vypočutý svedok E. P., ktorý uviedol, že pozná jedného bezdomovca, o ktorom si myslí, že sa volá B. a ktorý sa zdržuje v K. U. D. B. B..

Vzhľadom na uvedené, keď svedkovia G. B., G. E., T. a H., ktorých spoločnosti sa podieľali na stavbe Apolka centrum, uviedli, že spoločnosť Palmdale, ani osoby M. a B. E. nepoznajú, pričom aj svedok U. uviedol, že nevie aby na stavbe pracovali zamestnanci Palmdale alebo tam mali mechanizmy, svedok U., svedok H., ako aj svedok T. výslovne uviedli, že za spoločnosť Palmdale konal obžalovaný, ktorý všetko aj zabezpečoval a za spoločnosť aj vystupoval, resp. svedok T., že obžalovaný B. objednával tovar a podpisoval všetky dokumenty, pričom aj obžalovaný pripustil, že je možné, že za spoločnosť Palmdale vystupoval ako fyzická osoba, aj keď na to nebol splnomocnený, ale je to bežné a svedkovia E. J., J. a K., ktorí síce na hlavnom pojednávaní vypovedali o tom, že časť stavebných prác na inkriminovanej stavbe vykonávala spoločnosť Palmdale bratov Murzovcov, ktorých stretávali na stavbe, vo svojich výpovediach z prípravného konania uviedli, že tieto osoby nepoznajú, pričom z odovzdávacích a preberacích protokolov medzi odovzdávajúcim L. U. NS Stav a preberajúcim Palmdale s.r.o. vyplýva, že predmetné práce za objednávateľa dňa 05.04.2012 preberal A. J. a za investora E. L. a dňa 20.03.2012 predmetné práce preberali za objednávateľa A. J., spolu s E. L., s poukazom na podporné dôkazy vo výpovediach svedkov, zamestnancov daňových úradov, z ktorých vyplýva, že vzhľadom na výsledky daňového konania nebol preukázaný dôvod fakturácie vykonaných stavebných prác od subdodávateľa, spoločnosti Palmdale s.r.o., čím nevznikla na dokladovanom tovare alebo službe daňová povinnosť a na druhej strane nevznikol nárok na odpočítanie dane, resp. že spoločnosť Palmdale s.r.o. nedodala služby uvedené na faktúre, čím jej nevznikla daňová povinnosť, nebol preukázaný reálny pôvod fakturácie vykonania stavebných prác za jednotlivé zdaňovacie obdobie od subdodávateľa Palmdale s.r.o., čím nevznikla pri deklarovanom tovar alebo službe daňová povinnosť a na druhej strane nevznikol nárok na odpočítanie dane a okrajovo aj s poukazom na výpoveď svedka B., ktorý síce na jednej strane uviedol, že konateľom spoločnosti sa D + P s.r.o. sa stal z dôvodu, aby si prilepšil k dôchodku s tým, že bude robiť so synom K. B. stavebnú a klampiarsku prácu, čím chcel pomôcť synovi a sebe k dôchodku, avšak zároveň pripustil, že vedel o tom, že konateľom obchodnej spoločnosti sa stal tak, že jeho známy, P. J., zháňal ľudí, na ktorých by sa dali napísať firmy, tzv. bielych koňov, s čím on súhlasil, nemal odvolací súd pochybnosti o tom, že obžalovaný spáchal skutok, ktorý sa mu kládol za vinu tak, ako ho ustálili vo veci konajúce súdy.

Nad rámec uvedeného ešte odvolací súd dodáva, že z vykonaného dokazovania vyplynulo, že spoločnosť Palmdale s.r.o. nemala ani materiálne, ani personálne vybavenie, všetky finančné prostriedky po ich prijatí na bankový účet spoločnosti boli takmer okamžite z neho vybraté v hotovosti a následne bola obchodná spoločnosť zrušená. Z uvedeného je zrejmé, že motiváciou založenia obchodnej spoločnosti Palmdale s.r.o. bolo jej „nastřenie“ do súkolia obchodných spoločností reálne fungujúcich na predmetnej stavbe, za účelom skrátenia dane z pridanej hodnoty a jej neuhradenia do štátneho rozpočtu zo strany obchodnej spoločnosti obžalovaného.

Na základe uvedeného aj krajský súd dospel k záveru, že súhrn uvedených dôkazov preukazuje vinu obžalovaného A. B. a tvorí logický a ničím neprerušovaný celok navzájom sa dopĺňujúcich dôkazov, ktoré spoľahlivo preukazujú všetky okolnosti žalovaného skutku a usvedčujú z jeho spáchania obžalovaného.

Vzhľadom na novelu Tr. zákona účinnú od 06.08.2024, s poukazom na ustanovenie § 2 ods. 1 Tr. zákona, z ktorého o.i. vyplýva, že ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatela priaznivejší, krajský súd konštatuje, že podľa Tr. zákona účinného od 06.08.2024, ktorý je nepochybne pre páchatela priaznivejší, konanie obžalovaného bolo potrebné posúdiť ako zločin skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, 3 Tr. zákona, nakoľko obžalovaný tým, že v značnom rozsahu skrátol daň, tak po objektívnej, ako aj subjektívnej stránke naplnil skutkovú podstatu žalovaného zločinu.

Okresný súd sa pri rozhodovaní o treste obžalovaného zaoberal aj poľahčujúcimi a priťažujúcimi okolnosťami, pričom u obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu, ani priťažujúcu okolnosť a za použitia ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zákona mu uložil trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov, na ktorého výkon ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, pričom zároveň mu uložil aj trest zákazu činnosti výkonu štatutárneho zástupcu obchodnej spoločnosti vo výmere 5 rokov. K uvedenému odvolací súd udáva, že nepostupoval prvostupňový súd správne, ak obžalovanému ukladal trest podľa Tr. zákona účinného do 30.09.2012, keďže posledné zdaňovacie obdobie, za ktoré si obžalovaný uplatnil nadmerný odpočet DPH bol október 2012 a to v daňovom priznaní obchodnej spoločnosti D + P s.r.o. k dani z pridanej hodnoty podanom dňa 26.11.2012, preto okresný súd mal správne ukladať obžalovanému trest podľa Tr. zákona platného a účinného v čase dokonania tohto trestného činu, t. j. v čase posledného čiastkového útoku, a teda podľa Tr. zákona platného a účinného od 01.10.2012, pričom z ustanovenia § 61 ods. 5 Tr. zákona účinného v čase dokonania skutku zároveň vyplýva obligatórna povinnosť ukladať v prípade uznania viny za trestný čin skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 2, 3 alebo 4 Tr. zákona, aj trest zákazu činnosti v hornej polovici trestnej sadzby, ktorá je v zmysle § 61 ods. 2 Tr. zákona 1 - 10 rokov. Vzhľadom na skutočnosť, že od dokonania skutku nadobudli účinnosť viaceré novely Tr. zákona, pričom v zmysle § 2 ods. 1 Tr. zákona trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatela priaznivejší, krajský súd vyhodnotiac ako najpriaznivejší pre obžalovaného Tr. zákon v znení novely č. 40/2024 účinnnej od 06.08.2024, postupoval pri uznaní viny a právnej kvalifikácii skutku podľa tohto Tr. zákona a podľa tohto Tr. zákona obžalovanému ukladal aj trest. Odvolací súd, na rozdiel od súdu prvého stupňa, obžalovanému priznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j/ Tr. zákona, keď z odpisu registra trestov obžalovaného vyplýva, že tento síce bol v minulosti súdne trestaný, avšak ide o odsúdenia staršieho dáta z rokov 1993 a 1997, pričom v oboch prípadoch sa na neho hľadí ako keby nebol odsúdený a z toho v jednom prípade ide aj o rozhodnutie cudzozemského súdu. S poukazom na uvedené, krajský súd zrušil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v celom rozsahu, obžalovaného uznal za vinného podľa Tr. zákona pre neho najpriaznivejšieho a to Tr. zákona účinného od 06.08.2024 a s použitím § 36 písm. j/ Tr. zákona a § 38 ods. 2 Tr. zákona, § 39 ods. 1 Tr. zákona obžalovanému uložil trest odňatia slobody na 1 rok, 9 mesiacov a 29 dní, na ktorého výkon ho zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona, vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin. Krajský súd, rovnako ako súd prvého stupňa, pri ukladaní trestu zohľadnil dlhší časový odstup od dokonania skutku, keďže k tomuto malo dôjsť v období roka 2012, pričom uznesenie o začatí trestného stíhania bolo vydané dňa 16.02.2015, resp. 15.07.2015, obvinenie bolo A. B. vznesené dňa 20.12.2018 a obžaloba na jeho osobu bola podaná na prvostupňový súd dňa 30.11.2021, čo súd v súhrne vyhodnotil ako okolnosť prípadu odôvodňujúcu mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby v zmysle § 39 ods. 1 Tr. zákona. Krajský súd ukladal trest v rozsahu doby obžalovaným vykonaného trestu odňatia slobody na základe rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 12.04.2023, sp. zn. 4To/6/2023 a to od obmedzenia jeho osobnej slobody po dobu prepustenia obžalovaného z výkonu trestu odňatia slobody na základe rozsudku Najvyššieho súdu SR zo dňa 19.02.2025, sp. zn. 4Tdo/77/2023, nakoľko mal za to, že ukládanie trestu vo vyššej výmere obžalovanému nie je potrebné. Zároveň súd obžalovanému uložil podľa § 61 ods. 1, 2, 6 Tr. zákona účinného od 06.08.2024 aj trest zákazu činnosti vykonávať funkciu štatutárneho zástupcu obchodnej spoločnosti vo výmere 6 rokov, teda nad hornú polovicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby, ktorá je 5 rokov a 6 mesiacov tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 61 ods. 6 Tr. zákona.

Pri určení druhu trestu a jeho výmery odvolací súd zhodnotil všetky okolnosti prípadu, ako aj osobu obžalovaného, pričom takto uložený trest považoval za dostatočný na zabezpečenie ochrany spoločnosti a výchovu obžalovaného k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život, za súčasného odradenia iných od

páchania trestnej činnosti, ktorý zodpovedá zásadám ukladania trestov, vzhľadom na okolnosti prípadu a osobu páchatela, aj s poukazom na individuálnu a generálnu prevenciu.

Vo vzťahu k odvolacej námietke obžalovaného poukazujúcej na skutočnosť, že predmetný rozsudok bol vyhlásený na hlavnom pojednávaní konanom dňa 09.11.2022, na ktorom nebol prítomný jeho obhajca JUDr. Folšöci, ktorý naň nebol riadne predvolaný a nebola zachovaná lehota na jeho prípravu, krajský súd udáva, že v zmysle § 247 ods. 1 Tr. zákona je potrebné lehotu na hlavné pojednávanie v trvaní 5 pracovných dní u obžalovaného, obhajcu a prokurátora zachovať len na tzv. prvé hlavné pojednávanie v prejednávanej trestnej veci. Zároveň nedošlo ani k porušeniu práva obžalovaného na obhajobu, pretože obžalovaný bol na uvedenom v hlavnom pojednávaní zastúpený druhým obhajcom a to Mgr. Romanom Tomanom, PhD.

Vo vzťahu k odvolacej námietke obžalovaného, že súd zástupcov spoločnosti Palmdale s.r.o., bratov E., nevypočul, ani nevykonal dostatočné úsilie, aby ich vypočul, resp. aby ich účasť na hlavnom pojednávaní zabezpečil, krajský súd udáva, že obžalovaný, rovnako ako prokurátor, na hlavnom pojednávaní súhlasil s čítaním výpovedí svedkov B. E. a M. E. z prípravného konania, preto ich výpovede boli postupom podľa § 263 ods. 1 Tr. poriadku zákonným spôsobom na hlavnom pojednávaní prečítané a obžalovaný sa následne a to ani v priebehu odvolacieho konania, ich osobného vyluchu nedožadoval.

Vo vzťahu k odvolacej námietke obžalovaného poukazujúcej na odôvodnenie rozsudku prvého stupňa, ako aj na skutočnosť, že svedkovia vo veci nie sú stavebnými odborníkmi, aby vedeli aké práce majú alebo nemajú byť na stavbe vykonané, ako aj vo vzťahu k odvolacej námietke obžalovaného, že nie je zrejmé, či práce mali byť nezrealizované, nadhodnotené alebo fiktívne a že v danom prípade nebol do konania pribratý znalec alebo iná odborne spôsobilá osoba, ktorá by posúdila aké práce majú alebo nemajú byť vykonané na stavbe a či tieto práce a služby boli vykonané a dodané alebo nie, krajský súd, aj s poukazom na právny názor vyslovený dovolacím súdom v rozsudku zo dňa 19.02.2025, sp. zn. 4Tdo/77/2023, konštatuje, že z formulovaného skutku neplynie, aby sa obžalovanému kládlo za vinu, že stavebné práce za dodanie, ktorých mal daňovému úradu odvieť daň z pridanej hodnoty nedodal, príp. nadhodnotil, nakoľko skutková veta obžaloby vychádza z predpokladu, že stavebné práce z faktúr, za ktoré mal obvinený odvieť daň z pridanej hodnoty daňovému úradu vykonané boli, preto nebolo potrebné ďalej dokazovať aké práce na stavbe vykonané neboli, či malo ísť o práce nezrealizované, fiktívne alebo nadhodnotené, nakoľko toto sa obžalovanému ani nekládlo za vinu, preto nebolo potrebné do konania pribrať znalca, ani inú odborne spôsobilú osobu, ktorá by tieto skutočnosti posúdila, porovnávať skutočný stav so stavom plynúcim z vystavených faktúr, či v skutku detailne popisovať súpis vykonaných prác, nebolo potrebné prehrávať ani obsah USB kľúča, či oboznamovať fotografie nasvedčujúce tomu, že práce skutočne vykonané boli, ani vypočúvať pracovníkov daňových úradov, ani poukazovať na znalecké dokazovanie v rámci daňového konania, keďže nimi preukazované skutočnosti neboli obžalovanému kladené za vinu.

Vo vzťahu k odvolacej námietke obžalovaného, že niektorí zo svedkov uviedli, že bratov E., resp. na niektorého z nich na stavbe spoločnosti Apolka centrum stretávali, resp. videli, z čoho má rezultovať skutočnosť, že spoločnosť Palmdale s.r.o. predmetné práce na inkriminovanej stavbe mala vykonať, krajský súd poukazuje na odôvodnenie rozsudku vyššie, z ktorého vyplýva, prečo neuveril tvrdeniam obžalovaného a svedkov, ktorí konštatovali, že spoločnosť Palmdale s.r.o. predmetné práce vykonala.

Vo vzťahu k odvolacej námietke obžalovaného poukazujúcej na skutočnosť, že nebolo preukázané neuskutočnenie týchto prác, krajský súd, aj s poukazom na právny názor vyslovený v rozsudku dovolacieho súdu, konštatuje, že uskutočnenie týchto prác nespороval, avšak bolo potrebné skúmať, či tieto práce vykonala alebo nevykonala spoločnosť Palmdale s.r.o., s čím sa vysporiadal v odôvodnení tohto rozsudku vyššie.

Vo vzťahu k odvolacej námietke obžalovaného, že vzhľadom na to, že trestné stíhanie bolo začaté 15.07.2015, teda pred vyše 9 rokmi a 8 mesiacmi a obvinenie mu bolo vznesené 20.12.2018, teda pred vyše 6 rokmi a 2 mesiacmi, bolo potrebné ho spod obžaloby oslobodiť pre neprimeranú dĺžku konania, krajský súd udáva, že v danom prípade, s poukazom na rozsiahlosť trestnej veci, početnosť faktúr a výšku spôsobenej škody, nie je možné konštatovať, aby dĺžka konania mala odôvodňovať rozhodnutie o oslobodení obžalovaného spod obžaloby, resp. o zastavení trestného stíhania, pričom krajský súd, rovnako ako aj súd prvého stupňa, vyhodnotil časový odstup od spáchania skutku obžalovaným ako

mimoriadnu okolnosť podľa § 39 ods. 1 Tr. poriadku, odôvodňujúcu ukladanie trestu pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby.

Krajský súd zamietol návrh obžalovaného na doplnenie dokazovania vykonaním obžalovaným navrhnutých dôkazov, a to prehratím záznamu z USB kľúča, ktorý má preukazovať vykonané práce na stavbe Apolka Centrum Bratislava, oboznámením fotografií za účelom vizuálneho posúdenia stavby Apolka Centrum a vypočutím obžalovaným navrhnutých svedkov, z ktorých výpovedí malo vyplývať, aké práce boli, resp. neboli vykonané na stavbe Apolka Centrum v Bratislave, a to aj s poukazom na právny názor prezentovaný v rozsudku Najvyššieho súdu SR zo dňa 19.02.2025, sp. zn. 4Tdo/77/2023, z ktorého vyplýva, že zo skutkovej vety obžaloby, ako aj rozhodnutí súdov nižšieho stupňa vyplýva, že obžalovaný mal podať v rozhodnom období daňové priznania a z týchto je zrejmé, akú vlastnú daňovú povinnosť za dotknutú spoločnosť priznal, v akej výške si odpočítal DPH od dodávateľa, spoločnosti Palmdale s.r.o. s tým, že zo skutku ďalej plynie, že uvedený dodávateľ tieto stavebné práce nedodal, preto si obžalovaný ako konateľ spoločnosti D + P s.r.o. nemohol DPH, ktorú mal z týchto faktúr zaplatiť, odpočítať od vlastnej daňovej povinnosti, teda spomínaná skutková veta vychádza z predpokladu, že stavebné práce z faktúr, za ktoré mal obžalovaný odvieť DPH daňovému úradu vykonané boli, preto nebolo potrebné dokazovať, aké práce vykonané neboli, či malo ísť o práce fiktívne alebo nadhodnotené a nebolo potrebné pribrať do konania ani znalca a ani inú odborne spôsobilú osobu, či prehrávať obsah USB kľúča alebo oboznamovať fotografie nasvedčujúce tomu, že práce skutočne vykonané boli a ani v tomto smere vypočúvať pracovníkov daňových úradov, či poukazovať na znalecké dokazovanie v rámci daňového konania. Z uvedeného dôvodu krajský súd ani nepovažoval za potrebné vykonávať dokazovanie položiek jednotlivých konkrétnych faktúr a v nich uvedených stavebných prác a porovnávať ich s realitou na stavbe Apolka Centrum, ktorej sa týkali. Zároveň nepovažoval za potrebné vo výroku rozsudku špecifikovať popis jednotlivých prác vyplývajúcich z 22 faktúr, z dôvodu, či tieto práce sa mohli alebo nemohli na predmetnej stavbe uskutočniť. Vo vzťahu k zvyšným, zo strany obžalovaného navrhnutým dôkazom, krajský súd udáva, že skutočnosti, ktoré mali z uvedených dôkazov vyplývať, buď nie sú podstatné pre prebiehajúce trestné konanie alebo boli už objasnené inými dôkazmi v prejednávanej trestnej veci vykonanými.

Krajský súd rovnako nepovažoval za potrebné oboznamovať všetky rozhodnutia správcu dane za účelom zistenia, či sa obžalovaný v daňovom konaní bránil a rozporoval závery výsledkov daňových kontrol, nakoľko uvedené na preukázanie spáchania skutku a jeho právnu kvalifikáciu vplyv nemá.

Vo vzťahu k návrhu obžalovaného na položitie prejudiciálnych otázok Súdnemu dvoru Európskej únie a ku konštatovaniu obžalovaného, že odvolací súd je povinný prerušiť trestné stíhanie, ak v odvolacom konaní vyjde najavo, že po vyhlásení napadnutého rozsudku nastala niektorá z okolností uvedených v § 228 ods. 2, § 241 ods. 3, § 244, ods. 4 alebo § 283 ods. 5, alebo ak nemožno obžalovanému doručiť predvolanie na verejné zasadnutie odvolacieho súdu, krajský súd v súhrne udáva, že v odvolacom konaní nezistil, aby nastala niektorá z okolností uvedených v § 228 ods. 2, § 241 ods. 3, § 244, ods. 4 alebo § 283 ods. 5 Tr. poriadku a teda nezistil dôvod na predloženie veci Súdnemu dvoru Európskej únie, pričom sa nestotožňuje s názorom obhajoby v súvislosti s tým, že v predmetnom konaní existuje povinnosť súdu položiť prejudiciálne otázky Súdnemu dvoru EÚ, nakoľko vo veci sa prejednávajú prvky únieového práva. Podľa názoru krajského súdu, v prejednávanej trestnej veci položitie navrhovaných prejudiciálnych otázok nie je nutné pre rozhodnutie o vine obžalovaného. Z konštantnej súdnej praxe Súdného dvora Európskej únie, na rozdiel od obhajobou prezentovaných dôvodov, vyplýva, že práve vnútroštátny súd musí na vlastnú zodpovednosť nezávisle a s náležitou pozornosťou posúdiť, či sa môže zdržať predloženia prejudiciálnej otázky Súdnemu dvoru a ak dospeje k záveru, že takáto povinnosť absentuje, nie je povinný obrátiť sa na Súdny dvor s prejudiciálnou otázkou a to aj ak bola otázka týkajúca sa výkladu práva Únie vznesená účastníkom konania, ktoré pred ním prebieha (mutatis mutandis rozsudok Súdného dvora zo dňa 06.10.2021 vo veci C-561/19). S poukazom na uvedené, vzhľadom k tomu, že obhajoba nepredložila dostatočne relevantné argumenty, ktoré by podstatným spôsobom odôvodňovali predloženie prejudiciálnych otázok, odvolací súd návrhu obžalovaného na predloženie prejudiciálnych otázok Súdnemu dvoru EÚ nevyhovel.

To boli podstatné dôvody, na základe ktorých krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté jednomyselne.

jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.